

รายงานการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกษร ธิตจารีย์. กิจกรรมศิลปะสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- โกศล ภูพลอย. การศึกษาการแสดงออกทางศิลปะโดยการวาดภาพระบายสี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษาที่ 10. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- คะเนิง สายแก้ว. ผลการจัดกิจกรรมการสังเกตที่มีต่อความบกพร่องทางภาษาและการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย. วิทยาลัยครูสุรินทร์, 2534.
- จิตรา ศรีเจริญ. การเปรียบเทียบการแปลความหมายภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มี พื้นฐานทางวัฒนธรรมแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา โสวัตศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- จำเนียร ช่วงโชติ และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.
- จำเนียร ช่วงโชติ, ศิริพันธ์ เพชรทองคำ และจิตรา วสุวานิช. จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 23522.
- จำเนียร ช่วงโชติ และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาการรับรู้และการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร.มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2516.
- ชัยพร วิชาวุธ. มูลสารจิตวิทยา. กรุงเทพมหานคร : หน่วยผลิตตำรา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2534.
- ชลอ พงษ์สามารถ. ศิลปะสำหรับเด็กมัธยม. กรุงเทพมหานคร : ประสานมิตร, 2538.
- ชลุด นิมเสมอ. องค์ประกอบทางศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2531.
- ชัยณรงค์ เจริญพานิชย์กุล. พัฒนาเด็กด้วยศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : แพลน พับลิชชิ่ง จำกัด, 2531.
- ชูจิตต์ วัฒนารมย์. ศึกษาคุณค่าของกิจกรรมศิลปะศึกษาต่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตามการรับรู้ของศิลปะศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528
- ดวงพร เลานกุล. การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ตากภาพถ่ายและภาพวาดของเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

- ธัญญรัตน์ อัครนวนนท์. ผลการสอนศิลปะโดยใช้กระบวนการสังเกตที่มีต่อการรับรู้เชิงสุนทรีย์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545
- นิรมล ตีรณสาร. สวัสดิบุตร ศิลปศึกษากับครูประถม. กรุงเทพมหานคร. ตีรณสาร, 2535
- บงกชพันธ์ ทองงาม. เอกสารประกอบการสอนหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. (อัดสำเนา)
- บงกชพันธ์ ทองงาม. คู่มือพัฒนาศักยภาพเพื่อนำไปสู่ความเป็นอัจฉริยะทางศิลปะของเด็ก. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. (อัดสำเนา)
- ปวีดา ชื่นเชย. การศึกษาการวาดภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ประไพจิตร สุขสวัสดิ์. พัฒนาการด้านการรับรู้ขนาดของวัตถุของเด็กก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ประเทิน มหำพันธ์. ศิลปะในโรงเรียนประถม. กรุงเทพมหานคร : สำนักไอเดียน สโตร์, 2531.
- ปุ่นนรัตน์ พิชญไพบุลย์. ความซาบซึ้งในภาพจิตรกรรม : สุนทรีย์ภาพบนพื้นที่สองมิติ. วารสารครุศาสตร์. 22 (กรกฎาคม – กันยายน 2536) : 74 – 89.
- ผ่องพรรณ เกดพิทักษ์ และคนอื่น ๆ. ผลของการฝึกการรับรู้ทางสายตาในระดับอนุบาลศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1. งานวิจัยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2527.
- พรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : วรุณการพิมพ์, 2531.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. รูปแบบการสอน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา, 2532.
- พีระพงศ์ กุลพิศาล. นิพนธ์ ทวีกาญจน์ และทวีเกียรติ ไชยงยศ. 3 มิติทัศนะทางศิลปะและศิลปศึกษา. กรมการฝึกหัดครู, 2533
- พีระยศ ยุภาค. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเสนอภาพและประเภทการรับรู้ทางตาต่อการสร้างมโนทัศน์วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ไพฑูริย์ พูลสุข. ผลการสอนศิลปะวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะวิจารณ์ของนิสิตสาขาวิชาศิลปะศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปะศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. ศิลปะศึกษา: ความเป็นมา ปรัชญาหลักการวิวัฒนาการด้านหลักสูตร ทฤษฎีการเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัย กรุงเทพมหานคร : หน่วยผลิตตำราคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. กระบวนการเรียนการสอน : ทัศนศิลป์ ในระดับประถมศึกษาสำหรับครูยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2545

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. เอกสารคำสอน ศล 141 หลักการออกแบบสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2537.

มะลิฉัตร เอื้ออานันท์. ทัศนศิลป์เชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์กรุงเทพ , 2530.

มงคล ภาวังคนันท์. ผลของรูปแบบของการปั่งชี้ความลึกต่อการรับรู้ความลึกในภาพ 2 มิติของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาศิลปะศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

มุกดา บุญสอน. ฟิล์ม 30 30 (ตุลาคม – ธันวาคม 2532) 87 – 98.

มงคล ภาวังคนันท์. ผลของรูปแบบของตัวบ่งชี้ความลึกต่อการรับรู้ความลึกในภาพ 2 มิติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปะศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

มยุรี เพชรอักษร และสร้อยสุดา วิทยากร. ศึกษาการรับรู้ประสาทสัมผัสทางตาของนักเรียนไทยในจังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัยเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2522.

มุกดา บุญสอน. ฟิล์ม 30. (ตุลาคม – ธันวาคม 2532) : 87 – 98.

รัชนี นพเกตตุ. จิตวิทยาการรับรู้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายประกาย, 2540.

เลิศ อานันทนะ. เทคนิควิธีการสอนศิลปะเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วรวรรณ เหมชะญาติ. ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดของกายที่มีต่อความสามารถในการรับรู้ ทางด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กวัยก่อนเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

- วิชาการ, กรม. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545
- วิชาการ, กรม. คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2545.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. ศิลปะเด็ก : สภาพปัจจุบัน และอนาคต. พิมพ์ครั้งแรก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2529.
- วิรัตน์ พิชญ์ไพฑูริย์. "ศิลปะเป็นมูลฐานสำคัญ" วารสารครุศาสตร์. 22(1)(กรกฎาคม-กันยายน) ,2536.
- วิรัตน์ พิชญ์ไพฑูริย์. ศิลปนิยม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2527.
- วิรัตน์ พิชญ์ไพฑูริย์. ศิลปะในโรงเรียนประถม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. ศิลปะและความงาม. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์, 2535.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. ศิลปะศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนฉัตร, 2536.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. ศิลปะศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้ง เฮาส์, 2539.
- วิโรจน์ ชาทอง และ ทำนอง จันทร์มา. เทคนิคและวิธีการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร. โอเดียนสโตร์, 2517
- สมโภชน์ ทองแดง. การวิจารณ์ศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : วารสารครุศาสตร์ 22(1) 25 .2536 (ก.ค.-ก.ย.) : 90 -103
- สน ศรีมาตย์. เกณฑ์การวิเคราะห์และวิจารณ์ศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : มันชนศิลป์ 27 รวมบทความทางวิชาการ. มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.
- สุชาติ ทองสิมา. การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะวิจารณ์ ในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สุชาติ เกาทอง. หลักการทัศนศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : นำอักษรการพิมพ์, 2538.
- สุชาติ สุทธิ. การเรียนรู้การเห็นพื้นฐานการวิจารณ์ทัศนศิลป์. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินติ้งเฮาส์ , 2535.
- สุปราณี สนธิรัตน์. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัย - เกษตรศาสตร์, (ม.ป.ป).
- สุพันธ์ พันศรีวงษ์. วิธีสอน. ปทุมธานี : สกายบุ๊คส์, 2538.

- สุรินทราภรณ์ อนันต์มหาพงศ์. ผลการใช้เกมการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางการสังเกตและรับรู้ด้วยสายตาของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- เสาวนีย์ บุญยะฤทธิ์. ผลการสอนโดยวิธีสังเกตที่مرتต่อการรับรู้ทางศิลปะของเด็ก อายุ 4 ถึง 6 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- เสาวลักษณ์ อนุตติย์. การพัฒนาโปรแกรมศิลปศึกษาเพื่อส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะสำหรับเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- อ้อยทิพย์ พลศรี. การศึกษารูปแบบการสอนแบบวิจารณ์ศิลปะ. ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- อารี สุทธิพันธ์. 60 ปี อารี สุทธิพันธ์. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2535.
- อุบล ตูจินดา. หลักและวิธีการสอนศิลปะ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2532.
- อำไพ ตีรณสาร. ขยายมุมมอง. วารสารครุศาสตร์. (ก.ค. - ก.ย. 2535) : หน้า 64 - 74
- อำไพ ตีรณสาร. ขยายมุมมองการเรียนรู้ศิลปะ. วารสารครุศาสตร์ 1 (ก.ค. - ก.ย. 2536) : หน้า 64 - 76
- เขเลน กิตติพรพิมล. ผลการเรียนในโรงเรียนที่มีต่อการรับรู้ความลึกของภาพ 2 มิติของเด็กอายุ 5 ปี และ 6 ปี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษาภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ภาษาอังกฤษ

- Arnheim , R. Art and visual perception. Berkeley and Los Angles : University of California Press, 1954.
- Bates, J.K. Becoming an art teacher. USA: Wadsworth/Thomson Learning, 2000.
- Berton, M. J. "Line, space and the organization of meaning in human figure drawing made by children eight to fifteen year". ED Dissertation. Pschology Development. Harvard University, 1981 : 2561-B.
- Bruner, J.S. Toward A Theory of Instruction. Cambridge, Mass : Harvard University Press, 1966.
- Costall, A. How meaning covers the traces. In N.H. Freeman and M.V. Cox (eds.) Visual Order : The nature and development of Pictorial representation, pp. 17 - 31. Cambridge University Press, 1985.

- Day, M.D. Effect of instruction on high school student's art preference and art judgement. Studies in Art Education. 18 (1976) : 25 -38.
- De Francesco, I. L. Art Education : Its Means and End. New York : Harper, 1958.
- DePorter, D.A., and Kavanaugh, R.D. Parameters of children's sensitivity to painting styles. Studies in Art Education. 26 (A) (1978) : 43 – 48.
- D'Onofrio , A. , and Nodine , C.F. Children's responses to paintings. Studies in Art Education. 23 (1) (1981) : 14 – 23.
- Douglas,N. , Schwartz, J. and Tayler, J. "The relationship of cognitive style of young children and their modes of responding to paintings". Studies in Art Education 22 (1981) : 24 -32.
- Edward, B. Drawing on The Right Side of The Brain. New York : Jeremy Tarcher / Putnam, 1999.
- Elkind,d., Koegler, R. R. and Elsie, G. "Study in perceptual development II part-whole perception". Child Development 35 (March),1964.
- Feldman, E.B. Art criticism. reading. USA : National Art and Education Association, 1978.
- Gagne, R. Education technology. Studies in art Education. 19(1978) : 33 - 44.
- Gardner. H. The contribution of color and texture to the detection of painting styles. Studies in Art Education. 15 (3) (1974) : 57 – 62.
- Gray,Wellington B. Student teaching in Art. Pennsylvania : Macmillon Pubilshing Co.Inc., 1972.
- Gillaiat , M.T. The effect of habituation, the Feldman – Mittermethodology, and studio activities on expanding art preferences of elementary students. Studies in Art Education. 21 (1) (1979) : 43 – 47.
- Hardman,G.W. and Zernich,T. Subject Responses to Paintings as Originals Colored Slides and Color prints. Studies in Art Education. 25(2) 1984 : 104 -108.
- Johansen, Per. O. An Art Appreciation-Oriented Teaching Model for Visual Aesthetic Education, 1978. Dissertation Abstracts International. 50(1979) : 5270 A.
- Kaelin, E. F. "An Existential – Phenomenological Account of Education." Penn State Paper in Art Education, May 20, 1969.
- Lansing, M. Art Artists and Art Education. USA : Fendall/Hunt Publishing Company, 1976.
- Lowenfeld Victor. Creative and Mental Frowth. 3 rd, New York : Macmilin , 1957.
- Lowenfeld , V. Creative and mental Growth. (3 rd ed.) New York : Macmillan, 1957.

- Lowenfeld, V. and Brittain, L. Creative and Mental Growth. 7th ed. New York : Macmillan, 1982.
- Lowenfeld V. and Brittain, L. Creative and Mental Growth. New York : Macmillan, 1987.
- Marlene Gharbo Linderman. Art In The Elementary School. New York : Times Mirror Higher Education Group. Inc., 1997
- Mattil E.L. and Marzzan, B. Meaning in Children's Art. USA. : Prentice-Hill. 1981.
- Mc Burney, Donald H. Introduction to sensation / perception. New Jersey : Prentice – Hall , Inc., 1984.
- McFee, J. K. Art Culture and Environment. Belmont : Wadworth, 1977.
- Mittler, Gene A. "Art Criticism" Paper present of the Conference of Visual Art Criticism at Rajaphat Institute, Suan Dusit, Bangkok: Thailand, 20 – 22, December, 1993.
- Mittler, Gene A. Clarifying the decision - making process in art. Studies in Art Education. 25(1) 1983 : 15 -22.
- Mittler, Gene A. Art in Focus. Ohio : Macmillan/McGraw - Hill, 1994.
- Mittler, Gene A. Learning to look/looking to learn : a propose approach to art appreciation at the secondary school level. Art Education. 33 (March 1980) : 17 – 21.
- Michael, J.A. Art and adolescence : Teaching Art at the Secondary Level. New York : Teaching College Press, Columbia University, 1983.
- Ohri, K. U. A "study of the assessment of pictorial depth perception of Indian children on specific pictorial depth discrimination tasks". Doctoral dissertation, University of Maryland 1981. Dissertation Abstracts International. 42(6) (1982) : 4693-A.
- Pariser, d. a. "Two Methods of Teaching Drawing skills". Studies in Art Education. 20(1976)
- Piaget , J. ,and Inhelder , B. The psychology of the child. Translated by it . Weaver. New York : Basic Book , 1969.
- Rouse, S.N. Visual Perception : An Integral Part of the Art Education Curriculum. Dissertation Abstracts International. 32(1994)
- Ruch, J. Psychology : The personal science. Belmont : Wansworth, 1984.
- Schirmacher, R. Art and Creative development for Young Children. San Jose City College : Delmar Publishers Inc., 1993.
- Seefeldt , Carol. The effects of a program designed to in crease young children's perception of texture. Studies in Art Education. 20 (2) (1979) : 40 – 44.

- Thomas, G.V., and Silk, A.M.J. An Instruction to the psychology of children's drawing.
New York : Harvester Wheatsheaf, 1990.
- Tungcharoen, W. "Across-cultural study : The Relationship between perception and
Drawing Ability among Children from the United states and Thailand". Dissertation
Abstracts International. 48(6) (December 1987) : 1437-A.
- Tyler, R.W. Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago : The University of
Chicago Press, 1971.
- Willats, John. How children learn to represent three-dimensional space in drawing. In G.
Butterworth (ed.) The child's representation of the world. pp.189 – 202. New York :
Plenum Press, 1977.
- Williams, H.G. Perceptual and motor development. New Jersey : Prentice – Hall, 1983.
- Winner, Ellen. Invented world : The psychology of the art. Cambridge : Harvard
University Press, 1982.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เกณฑ์ในการพิจารณา ผู้เชี่ยวชาญ
รายนาม ผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ในการพิจารณา และรายนาม ผู้เชี่ยวชาญ

1. นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปศึกษา 5 ท่าน
 โดยใช้เกณฑ์พิจารณา คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ทางด้านศิลปศึกษา มีประสบการณ์การสอนในสาขาวิชาศิลปศึกษา และมีผลงานวิชาการเป็นที่ยอมรับ ได้แก่
 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผดุง พรมมูล
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นवलลออ ทินานนท์
 3. อาจารย์วัชรินทร์ จูติอดิศัย
 4. อาจารย์อริยพร คุโรตะ
 5. อาจารย์ประเทศ สุขสถิตย์
 - 6.
2. นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปวิจารณ์ 4 ท่าน
 โดยใช้เกณฑ์พิจารณา คือ มีประสบการณ์ในการสอนศิลปวิจารณ์ดาวแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ ในระดับชั้นต่าง ๆ
 1. รองศาสตราจารย์สัญญา วงศ์อร่าม
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมโภชน์ ทองแดง
 3. อาจารย์จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า
 4. อาจารย์สุชาติ ทองสิมา
3. นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการรับรู้เด็ก 6 ท่าน
 โดยใช้เกณฑ์พิจารณา คือ มีประสบการณ์การสอนวิชาศิลปะ ให้แก่เด็กไม่ต่ำกว่า 10 ปี และมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางศิลปะของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการรับรู้ด้านการมองเห็น และสายตา
 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลลิตพรรณ ทองงาม
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ ศรีกมล
 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกรี วัชรพรรณ
 4. อาจารย์ทินกร บัวพลู
 5. อาจารย์ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ
 6. อาจารย์พรพิมล ศิริวัฒน์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/0116

วันที่ 21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปะวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของยีน เค มีทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริลักษณ์ ศรีกมล เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ ศรีกมล เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/1474

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

12 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตาม แนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิลิตพรรณ ทองงาม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิลิตพรรณ ทองงาม เป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0113

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์สุชาติ ทองสิมา เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์สุชาติ ทองสิมา เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0112

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โภธิเงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร 0-2218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(27/0.0603)/0115

วันที่ 21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนิน วิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุกรี วัชรพรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกรี วัชรพรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/0121

วันที่ 21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมโภชน์ ทองแดง

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีจึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอพบพระคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/0120

วันที่ 21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์สัญญา วงศ์อร่าม

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างกรดำเนินการงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของฮัน เอ มีทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอพบพระคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0128

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ประเทศ สุขสฤติย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของฮัน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0126

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อริยพร คุโรตะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตาม แนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/0123

วันที่ 21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์วัชรินทร์ รุติอดิศักดิ์

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปะศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอพบพระคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0111

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

เรียน คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตาม แนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นवलลอ ทินานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นवलลอ ทินานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0127

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แดง พรหมมูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/0117

วันที่ 21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปะวิจารณ์ ตามแนวทฤษฎีของฮัน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ อาจารย์พรพิมล ศิริวัฒน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ อาจารย์พรพิมล ศิริวัฒน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/0125

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

21 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตาม แนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการ วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์.ดร.เกษร ธิตจารี อาจารย์เกษียณอายุราชการ/อาจารย์พิเศษ ภาควิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์วิรัตน์ คุ่มคำ อาจารย์ประจำหมวดวิชา ศิลปศึกษา โรงเรียนวัดสี่ลูก สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์อัมรงค์ศักดิ์ อัมรงค์สุทธิ นักวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/1167

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

12 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เกษร ธิตจาริ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โพธิ์เงิน นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตาม แนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/1472

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

12 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์วิรัตน์ คุ่มคำ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โภธิเงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของฮัน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ศธ.0512.6(2700.0603)/1473

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330.

12 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อัครศักดิ์ อัครเลิศฤทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายวิสูตร โภธิเงิน นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาศิลปศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

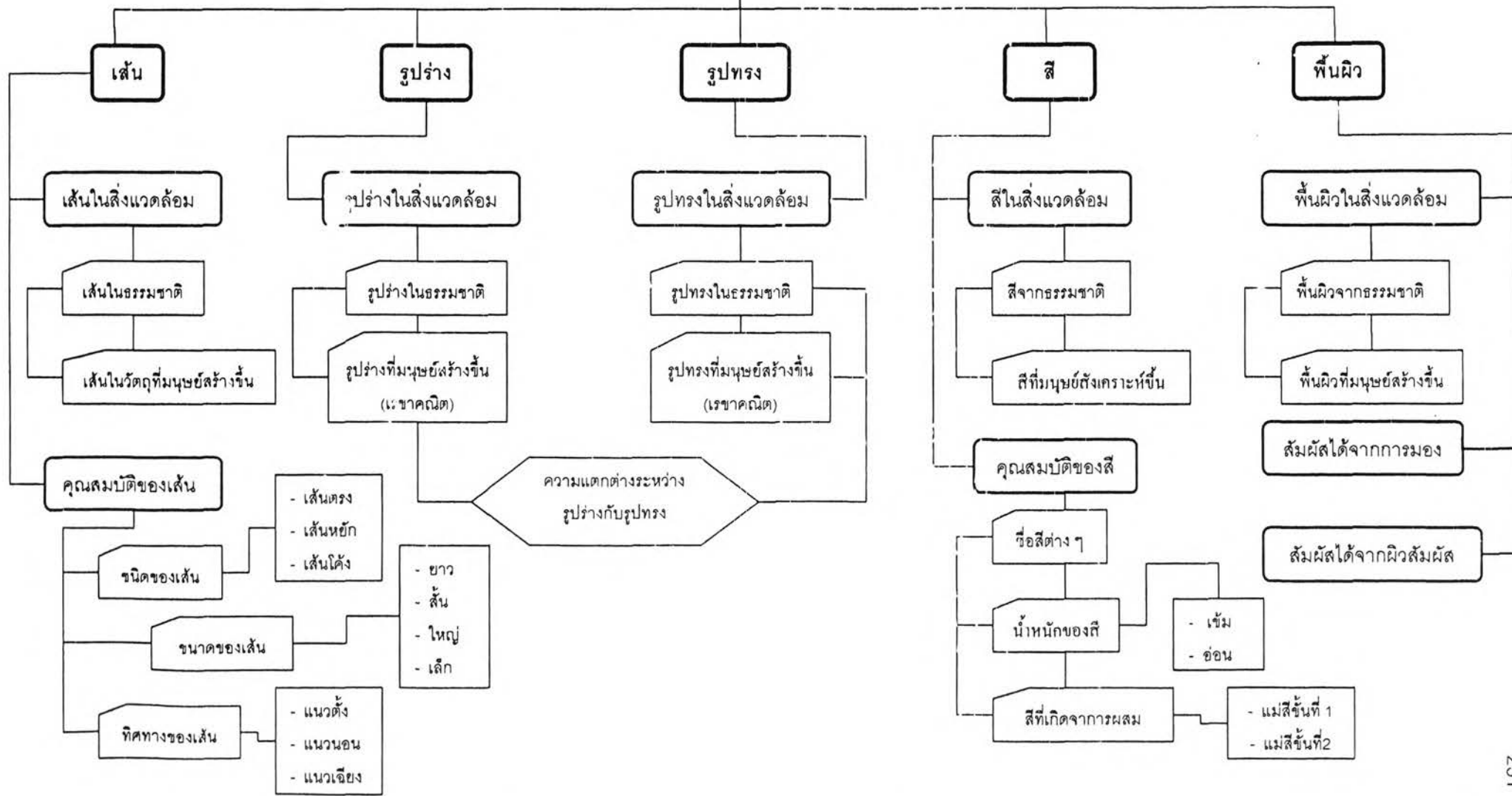
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค
แผนผังความคิด: ส่วนประกอบการมองเห็น
และ
มโนทัศน์และสาระสำคัญในรูปแบบการสอนศิลปศึกษาฯ

ส่วนประกอบการมองเห็น

แผนผังความคิด : ส่วนประกอบการมองเห็น

ตาราง มโนทัศน์และเรื่องในแผนการสอนศิลปะศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เซ มีทเลอร์ แบ่งเป็น 5 หน่วยความรู้ คือ เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว

หน่วยความรู้	มโนทัศน์เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการสอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
1	เส้น	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงลักษณะชนิด ทิศทาง ขนาดและความแตกต่างของเส้นในแบบต่าง ๆ ที่ตนเห็น 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงลักษณะของเส้นในผลงานศิลปะกับสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นรอบตัว 3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงเส้นที่ศิลปินใช้ในการถ่ายทอด และสามารถแสดงความรู้สึก/ความคิดเห็นทัศนะเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรับรู้ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดเส้นแบบต่าง ๆ ที่รับรู้มาเป็นผลงานศิลปะ 	1	เส้นในเมืองเรา	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้ทางสายตา ในการสังเกต สัมผัส เส้นในผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกลักษณะของเส้นต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงทัศนะ ความรู้สึกที่มีต่อผลงานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจเรื่องของเส้นในรูปแบบต่าง ๆ มาสร้างสรรค์จินตนาการ เชื่อมโยง ออกแบบจัดองค์ประกอบผลงานศิลปะ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>นักเรียนในช่วงอายุ 7 -9 ปี มีความสนใจในสิ่งแวดล้อมรอบตัว เกิดการรับรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรู้โดยการมองเห็น ซึ่งในสิ่งแวดล้อมมีทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น จะปรากฏเส้นต่าง ๆ มากมายซึ่งเส้น เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในศิลปะ ที่สามารถเห็นได้ทั่วไปนักเรียนสามารถรับรู้จากการมองเห็นในชีวิตประจำวัน อาคาร บ้าน เรือน ที่อยู่อาศัย มีเส้นหลายลักษณะเป็นส่วนประกอบ ได้แก่ เส้นตรงแนวตั้ง เส้นตรงแนวนอน เส้นตรงแนวเฉียง เส้นหยัก เส้นโค้ง และเส้นหักมุม โดยการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ส่วนประกอบทางการมองเห็นที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมกับผลงานศิลปะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพลักษณะเส้นต่าง ๆ - ภาพจำลองตัวอย่างผลงานและภาพอาคารบ้านเรือน(สไลด์ หรือ เป็นโปสเตอร์ขนาดใหญ่) - กระดาษวาดเขียน - สีไม้ หรือ สีชอล์กน้ำมัน - อุปกรณ์เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
1	เส้น		2	เส้นอยู่ไหน	<p><u>จุดประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้ทางสายตา ในการสังเกต สัมผัสเส้นในผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกถึงเส้นจากธรรมชาติแบบต่าง ๆ ในผลงานศิลปะ 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ทักษะต่อผลงานศิลปะที่เห็น 4. เพื่อให้ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์จินตนาการ เชื่อมโยง ออกแบบจัดองค์ประกอบและสามารถถ่ายทอดเส้นในรูปแบบต่าง ๆ เป็นผลงานศิลปะ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>สิ่งแวดล้อมรอบตัวประกอบไปด้วยสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น และสิ่งที่มีชีวิตเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งในธรรมชาตินั้นมีสิ่งไม่มีชีวิตและสิ่งมีชีวิตมากมายหลายหลายลักษณะ เราสามารถมองเห็นได้จากธรรมชาติ จะประกอบไปด้วยเส้นต่าง ๆ ได้แก่ เส้นตรงแนวตั้ง เส้นตรงแนวนอน เส้นตรงแนวเฉียง เส้นหยัก เส้นโค้ง และเส้นหักมุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพืช และสัตว์ชนิดต่าง ๆ สามารถสังเกตวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ส่วนประกอบที่มองเห็นจากผลงานศิลปะและในสิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพตัวอย่างเส้นในลักษณะต่าง ๆ - ภาพตัวอย่างผลงาน ภาพหมี่โคล่า หมี่สีน้ำตาล หมี่ขาว และหมี่แพนด้า (สไลด์ หรือเป็นโปสเตอร์ขนาดใหญ่) - กระดาษสีน้ำตาล, กระดาษหนังสือพิมพ์ - สีไม้ หรือสีชอล์กน้ำมัน - อุปกรณ์เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
1	เส้น		3	ตัวอักษรแสน สนุก	<p><u>จุดประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตา ในการสังเกต สัมผัสเส้น และองค์ประกอบในผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกถึงเส้นในลักษณะต่าง ๆ ที่มาประกอบเป็นตัวอักษร 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ทักษะต่อผลงานศิลปะที่เห็น 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ จินตนาการ ถ่ายทอดเส้นในรูปแบบตัวอักษร ที่แสดงความรู้สึกเป็นผลงาน <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>ในชีวิตประจำวันคนสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยการใช้ภาษา ซึ่งภาษาเป็นสัญลักษณ์ และลักษณะเฉพาะของแต่ละเผ่าพันธุ์ ภาษาที่ใช้สื่อสารแบ่งได้ 2 อย่างด้วยกันคือภาษาที่ต้องใช้การเปล่งเสียงหรือภาษาพูด และภาษาที่ต้องใช้การขีดเขียนเป็นสัญลักษณ์ เชนั้นที่เรียกว่าตัวอักษร ตัวอักษรประกอบด้วยเส้นในลักษณะต่าง ๆ เส้นตรงในทิศทางเฉียง เส้นตรงแนวตั้งตรง เส้นตรงแนวนอนนอน และเส้นโค้ง ตัวอักษรในภาษาไทยก็ได้มีส่วนประกอบของเส้นต่าง ๆ ทั้งเส้นหนา เส้นบาง เส้นหยัก ซึ่งสามารถให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อภาพตัวอย่างหนังสือ โบปลิว โฆษณานั่ง - ภาพปกหนังสือคุณฟอง - สีไม้ สีเมจิก - กระดาษ A4 - อุปกรณ์วาดภาพ

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
2	รูปร่าง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงที่มา ชนิดของรูปร่างแบบต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมที่ตนเห็น 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงลักษณะของรูปร่างในผลงานศิลปะกับรูปร่างของสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นในสิ่งแวดล้อมรอบตัว 3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงรูปร่างที่ศิลปินใช้ในการถ่ายทอด และสามารถแสดงความรู้สึก/ความคิดเห็นทัศนะเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรับรู้ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดรูปร่างแบบต่าง ๆ ที่รับรู้มาเป็นผลงานศิลปะ 	4	นั่นคืออะไร	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สัมผัส ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุส่วนประกอบของรูปร่างเรขาคณิต และรูปร่างอิสระจากสิ่งมีชีวิตและรูปร่างอิสระแบบต่าง ๆ ที่เห็นในผลงานศิลปะ 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ทัศนะ ที่มีต่อผลงานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์จินตนาการถ่ายทอดรูปร่างสิ่งมีชีวิต และรูปร่างอิสระในรูปร่างแบบต่าง ๆ เป็นผลงานศิลปะ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>สิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียนสามารถมองเห็นรูปร่างทั้งสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้สร้างขึ้น ในผลงานศิลปะก็เช่นเดียวศิลปินได้ถ่ายทอดรูปร่างสิ่งมีชีวิต รูปร่างอิสระจากธรรมชาติ รูปร่างเรขาคณิตหรือสิ่งแวดล้อมลงในผลงานของตน ในมุมมองที่แตกต่างไปจากสิ่งที่นักเรียนเห็นในสิ่งแวดล้อมมาจัดวางส่วน ประกอบลงในระนาบภาพของตนตามที่ศิลปินต้องการสื่อความหมาย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพผลงานศิลปะ และ ภาพผลงานตัวอย่าง (สไลด์ หรือ โปสเตอร์ ขนาดใหญ่ ภาพในคอมพิวเตอร์) - กระดาษวาดเขียน - สีเมจิก

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติสื่อวัสดุการ เรียนรู้
2	รูปร่าง		5	<u>การ์ตูนที่รัก</u>	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สำรวจ ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงรูปร่างแบบต่าง ๆ ที่เห็นในผลงานศิลปะ 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดรูปร่างในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการ์ตูนหรือผลงานศิลปะ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>การ์ตูนเป็นผลงานที่สร้างจากเส้นที่วาดเป็นรูปร่าง ซึ่งมีการดัดแปลงลดทอน ต่อเติมรูปร่างทั้งที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม หรือในธรรมชาติ และเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น หรือเกิดขึ้นจากจินตนาการไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิต</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพการ์ตูน(สไลด์หรือเป็นโปสเตอร์ขนาดใหญ่) - กระดาษวาดเขียน - สีไม้ - กรรไกร - กาว - อุปกรณ์เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
3	รูปทรง	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึง ชนิด ของรูปทรงแบบต่าง ๆ ใน สภาพแวดล้อมที่ตนเห็น และความ แตกต่างระหว่างรูปร่างรูปทรง 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยง ลักษณะของรูปทรงในผลงานศิลปะ กับรูปทรงในสิ่งต่างๆในสิ่งแวดล้อม ที่เห็นรอบตัว 3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงรูปทรงที่ศิลปิน ใช้ในการถ่ายทอด และสามารถ แสดงความรู้สึก/ความคิดเห็นที่ตน เกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรับรู้ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอด รูปทรงแบบต่าง ๆ ที่รับรู้มาเป็น ผลงานศิลปะ 	6	อะไรคือรูปทรง	<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สำรวจ ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนระบุลักษณะความแตกต่างของรูปร่างและรูปทรง จากเทคนิคการวาด 2 มิติ กับ การสร้างงานประติมากรรม 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึก ที่ตนที่มีต่อผลงานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนถ่ายทอดรูปทรงเรขาคณิตมาเป็นผลงานศิลปะของ ตนเองได้ <p>สาระสำคัญ</p> <p>สิ่งแวดล้อมรอบตัวประกอบด้วยทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งมีมวล มีน้ำหนัก เป็น 3 มิติ มีความกว้าง มีความยาว มีความหนาหรือความลึก รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูปทรงที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน ทั้งที่เป็นผลงานศิลปะ และไม่ใช่ผลงานศิลปะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อภาพผลงาน ประติมากรรม - กระดาษ โปสเตอร์สี - กระดาษ โปสเตอร์แข็งสี - กาว - กรรไกร - แบบกล่อง สี่เหลี่ยม - วัสดุอุปกรณ์ เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรียง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
3	รูปทรง		7	รูปทรงคน บางๆ	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สํารวจ ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงรูปทรงเรขาคณิต รูปทรงคนได้ 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิด ทักษะ ความรู้สึกที่มีต่องานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนถ่ายทอดรูปทรงคนมาเป็นผลงานศิลปะ 5. <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>ผลงานศิลปะประเภทประติมากรรมลอยตัว เป็นผลงาน 3 มิติมีความกว้าง ความยาวและความหนาหรือความลึก ที่สามารถมองเห็นได้โดยรอบ ซึ่งลักษณะของรูปทรงคนสามารถมาสร้างเป็นผลงานประติมากรรม โดยที่จะเพิ่มลดตัดทอนเป็นรูปทรงเรขาคณิตง่าย ๆ ได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพผลงาน ตัวอย่าง - กระดาษลัง - กาว - กรรไกร - สมุดออกแบบ - อุปกรณ์เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
4	สี	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงที่มาของสีอย่างง่าย ชื่อของสีต่าง ๆ สีในการผสมสี จากแม่สีขั้นที่ 1 ขั้นที่ 2 และเปรียบเทียบน้ำหนักความเข้ม-อ่อนของสี สีเดียวได้ที่ตนเองเห็น 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงลักษณะของสีในผลงานศิลปะกับสีในสิ่งสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เห็นรอบตัว 3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงสีที่ศิลปินใช้ในการถ่ายทอดและสามารถแสดงความคิดเห็นทัศนนะ ความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรับรู้ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดเรื่องสีที่รับรู้มาเป็นผลงานศิลปะ 	8	สีในขามเย็น	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนมีกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สำรวจ ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงแม่สีขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 ได้ 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ทัศนนะ ความรู้สึกที่มีต่อผลงานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างบรรยากาศในเวลาเช้า กลางวัน หรือ โดยการใช้น้ำได้ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>ท้องฟ้าในเวลาเย็นที่ระอาทิตยกำลังจะลับขอบฟ้าไป บนท้องฟ้าจะปรากฏสีเหลือง แดง ฟ้ำ น้ำเงิน ส้ม ม่วง ขาวและดำ ซึ่งสีเหล่านี้เป็นสีในวงจรสีขั้นที่หนึ่ง และ ขั้นที่สอง สามารถสังเกตเห็นบรรยากาศได้ง่ายและเป็นเรื่องใกล้ตัว ซึ่งถูกนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพจำลองตัวอย่างผลงานภาพ ก และ ข - ภาพ รุ่ง อ รุณ และภาพเวลาเย็น กับ เช้า (สไลด์ หรือเป็นโปสเตอร์ขนาดใหญ่) - กระดาษวาดเขียน 100 ปอนด์ - สีเมจิกดำ - สีน้ำ 3 ได้แก่ แดง , น้ำเงิน , เหลือง - พู่กัน, จานสี, ฟองน้ำ, ถังน้ำ - เทปกาว - อุปกรณ์เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
4	สี		9	ความรู้สึจาก สี	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สัมผัส ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้ผู้เรียนระบุชื่อของสีแม่สี และสีที่เห็นจากผลงานศิลปะ และในธรรมชาติ 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกถึงสิ่งที่ได้เห็น และรับรู้ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดสี แสดงอารมณ์ ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมได้ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>ในผลงานศิลปะศิลปินได้ถ่ายทอดความรู้สึกจากการใช้ เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และสี โดยเฉพาะสี สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก บรรยากาศในผลงานได้ดีอีกองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างสรรค์งานศิลปะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพผลงานตัวอย่าง - สีไม้ - สีเมจิก - กระดาษวาดเขียน - เครื่องเขียน - กระดาษโปสเตอร์สี

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู
4	สี		10	สีในสวน ดอกไม้	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนมีผลการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สํารวจ ผลงานศิลปะ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถระบุสีเข้ม-อ่อนที่เห็นจากผลงานศิลปะ และในธรรมชาติ 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อผลงานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอด้สี ในสภาพแวดล้อมมาเป็นผลงานศิลปะ <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>ต้นไม้เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีประโยชน์มากมายต่อมนุษย์ไม่ว่าจะอาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และสร้างความสดชื่นสดใส โดยเฉพาะอย่างยิ่งดอกไม้ที่มีสีล้วนสวยงาม มากมายหลากหลายสีสัน ซึ่งสร้างความประทับใจให้ศิลปินถ่ายทอมาเป็นผลงานศิลปะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพสื่อผลงาน - สีชอล์กน้ำมัน - หมึกสีดำ - กระดาษ 100 ปอนด์ - เทป กาว - กระดาษย่น - น้ำเปล่า - เครื่องเขียน

หน่วย ความรู้	มโนทัศน์ เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แผนการ สอน	เรื่อง	วัตถุประสงค์การเรียนรู้รายเรื่อง(คาบ) และสาระการเรียนรู้	กิจกรรมศิลปะ ปฏิบัติ สื่อวัสดุการเรียนรู้
5	พื้นผิว	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุถึงลักษณะความแตกต่างพื้นผิวแบบต่าง ๆ ที่ตนเห็น และสัมผัส 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงลักษณะของพื้นผิวในผลงานศิลปะกับสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นรอบตัว 3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงลักษณะพื้นผิวที่ศิลปินใช้ในการถ่ายทอด และสามารถแสดงความรู้สึก/ความคิดเห็นทัศนะเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรับรู้ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดลักษณะพื้นผิวแบบต่าง ๆ ที่รับรู้และสัมผัสมาเป็นผลงานศิลปะ 	11	นุ่ม นุ่ม	<p><u>วัตถุประสงค์</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถระบุพื้นผิวนุ่ม ที่เห็น จากผลงานศิลปะ และในธรรมชาติ 2. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจการรับรู้โดยไร้สายตาองศา สำรวจ ผลงานศิลปะ 3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ทัศนะ ที่มีต่อผลงานศิลปะ 4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดพื้นผิวนุ่มนิ่มมาเป็นผลงานศิลปะ 5. <p><u>สาระสำคัญ</u></p> <p>การรับรู้ถึงพื้นผิวเป็นการรับรู้ทางการสัมผัสมากกว่าการรับรู้ทางการมองเห็นที่สัมผัสได้จริง ในธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมประกอบไปด้วยพื้นผิวที่มีลักษณะความแตกต่างกัน แข็ง นุ่ม ขรุขระ เรียบ ลื่น สาก พู นุ่ม ซึ่งทำจากวัสดุที่ต่างกัน มันยังทำให้เรารู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ประสบการณ์ที่สะสมทำให้เรามองเห็นพื้นผิวแล้วสามารถพูดถึงความรู้สึกที่พื้นผิวนั้นจะก่อให้เกิดแก่เราโดยไม่ต้องสัมผัส</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพผลงานตัวอย่าง - สมุดออกแบบ - โคมพรมหลากสี - ผ้าลำลีหลากสี - ตาตุ๊กตา - กาวUHU - กรรไกร - สีไม้

ภาคผนวก ง
กรอบแนวความคิดทฤษฎีในการวิจัย

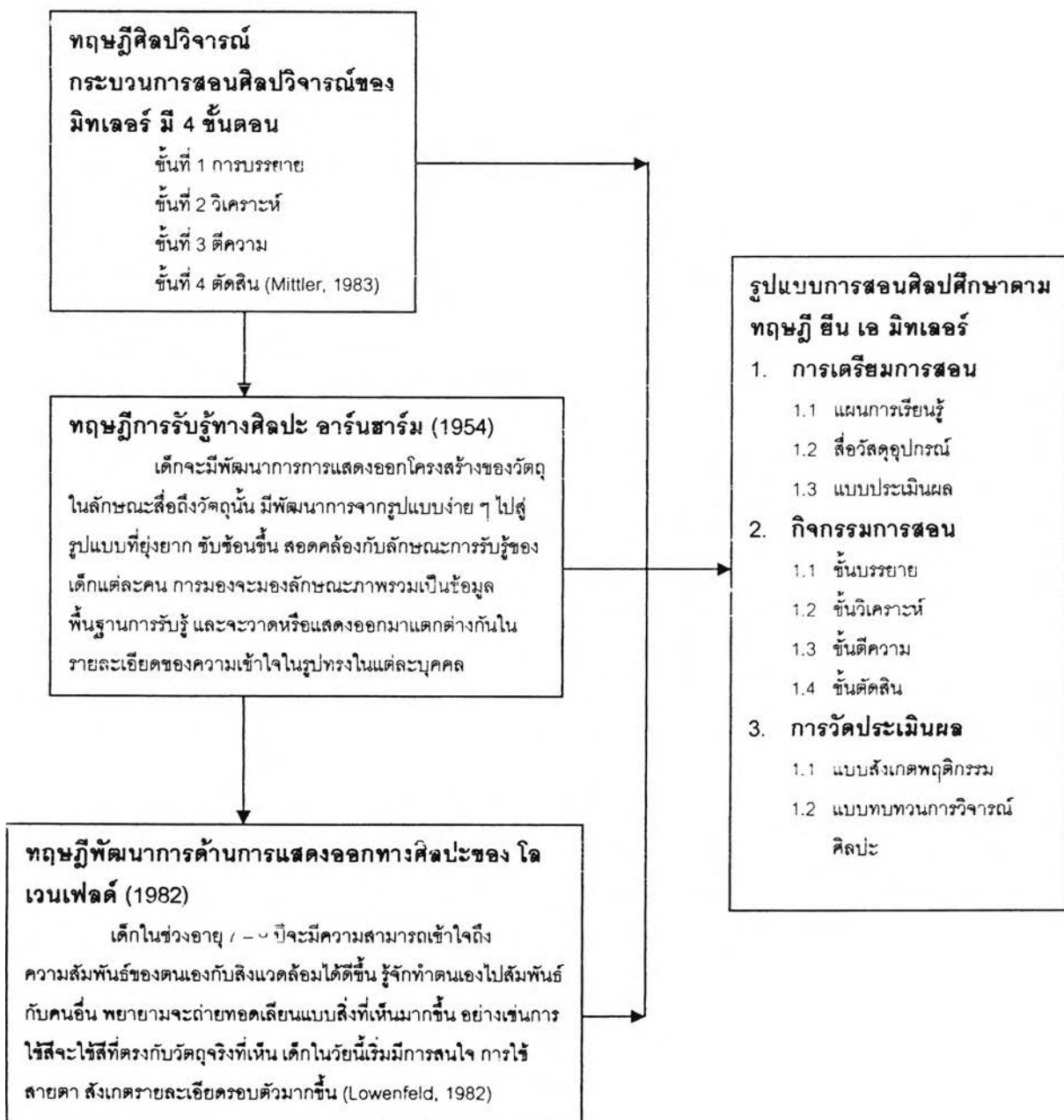
ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎี ยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี

จุดประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎี ยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7 – 9 ปี

แบบสอบถาม

เรื่อง

“รูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์
ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7 -9 ปี”

คำชี้แจง

จุดมุ่งหมายของแบบสอบถามนี้เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ
ในรูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการ
รับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7 -9 ปี โปรดตอบตามความเป็นจริง คำตอบ
ของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับจะใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น และเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนา
รูปแบบการสอนศิลปศึกษา โดยใช้วิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริม
การรับรู้ทางศิลปะของเด็กนักเรียนประถมช่วงอายุ 7 -9 ปี

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 รูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้

ผู้ทำการวิจัย นายวิสูตร โพธิ์เงิน ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ บ้าน : 02-332 -9333 โทรศัพท์เคลื่อนที่ : 06 -336 -1288

(2)

3. ท่านมีข้อเสนอแนะ หรือข้อสังเกตเกี่ยวกับแผนการเรียนรู้เพิ่มเติม คือ

A series of horizontal dotted lines provided for writing a response to the question above.

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้

คำอธิบาย

แบบสอบถามในเรื่อง องค์ประกอบแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 13 แผนการเรียนรู้ ในรูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดย วิธีศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7-9 ปี

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญอย่างยิ่งที่แสดงความความคิดเห็นต่อ
รูปแบบการสอนศิลปศึกษาโดยวิธีการวิจารณ์ฯ

แผนการเรียนรู้กลุ่มวิชาศิลปะ หน่วย 1 ครั้งที่ 3 เรื่อง "ตัวอักษรแสนสนุก"

1. สารสำคัญมีความเหมาะสมกับช่วงวัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

3. สารการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

4. กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นวิจารณ์ ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

5. กิจกรรมปฏิบัติ

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

6. การวัดและประเมินผล

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

7. ภาพผลงาน ส่งเสริมการรับรู้ในเรื่อง เส้น

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

8. สื่อวัสดุอุปกรณ์

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

9. แผนการเรียนรู้แผนนี้มีความเหมาะสมหรือไม่

เหมาะสม มีคุณภาพในระดับ

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

10. ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตต่อ แผนการเรียนรู้ เรื่อง "ตัวอักษรแสนสนุก" คือ

แผนการเรียนรู้อุ้กลุ่มวิชาศิลปะ หน่วย 3 ครั้งที่ 6 เรื่อง "อะไรคือรูปทรง"

1. สารสำคัญมีความเหมาะสมกับช่วงวัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

3. สารการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

4. กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นวิจารณ์ ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

5. กิจกรรมปฏิบัติ

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

6. การวัดและประเมินผล

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

7. ภาพผลงาน ส่งเสริมการรับรู้ในเรื่อง รูปทรง

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

8. สื่อวัสดุอุปกรณ์

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

แผนการเรยนรูฏกฏลุมวชาศลปะ หนวย 4 ครั่งท 10 เรอง "ความรูฏกจากส"

1. สาระสำคัญมความเหมาะสมกบชวงวัย

เหมาะสม

ไมเหมาะสม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

2. จุดประสงคการเรยนรู สงเสริมการรับรูทางศลปะ

สงเสริม

ไมสงเสริม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

3. สาระการเรยนรูมความเหมาะสมกบชวงวัย

เหมาะสม

ไมเหมาะสม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

4. กิจกรรมาการเรยนรูในชนวิจารย์ สงเสริมการรับรูทางศลปะ

สงเสริม

ไมสงเสริม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

5. กิจกรรมาปฏิบัติ

เหมาะสม

ไมเหมาะสม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

6. การวัดและประเมนผล

เหมาะสม

ไมเหมาะสม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

7. ภาพผลงาน สงเสริมการรับรูในเรอง ส

สงเสริม

ไมสงเสริม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

8. สอวัสตุอุปกรณ

เหมาะสม

ไมเหมาะสม ควรปรบปรนงแกไข(ปรดระบุ).....

9. แผนการเรียนรู้แผนนี้มีความเหมาะสมหรือไม่

เหมาะสม มีคุณภาพในระดับ

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

10. ข้อเสนอแนะหรือข้อสังเกตต่อ แผนการเรียนรู้ เรื่อง "ความรู้ดีจากดี" คือ

๑ โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่กำหนดตามความคิดเห็นของท่าน

แผนการเรียนร้กลุ่มวิชาศิลปะ หน่วย 5 ครั้งที่ 11 เรื่อง "นุ่ม นุ่ม"

1. สารสำคัญมีความเหมาะสมกับช่วงวัย

เหมาะสม

258

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

3. สารการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัย

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

4. กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นวิจารณ์ ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะ

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

5. กิจกรรมปฏิบัติ

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

6. การวัดและประเมินผล

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

7. ภาพผลงาน ส่งเสริมการรับรู้ในเรื่อง พื้นผิว

ส่งเสริม

ไม่ส่งเสริม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

8. สื่อวัสดุอุปกรณ์

เหมาะสม

ไม่เหมาะสม ควรปรับปรุงแก้ไข(โปรดระบุ).....

บทนำ

ความสำคัญในการใช้แผนการเรียนรู้ศิลปะศึกษา โดยวิธีการวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ ที่ส่งเสริมการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียนประถมศึกษาช่วงอายุ 7 -9 ปี ซึ่งเด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้และสะสมประสบการณ์ในการรับรู้ทางการมองเห็นเพิ่มขึ้นตามวัย การจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียนสามารถช่วยส่งเสริมการรับรู้ของเด็กได้พัฒนาเร็วขึ้น บรูเนอร์ (Bruner, 1966 อ้างใน เสเลน กิตติการพิมล, 2522) เชื่อว่าการให้การศึกษแก่เด็กจะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางการรับรู้ได้ดีขึ้น ถ้าใช้วิธีการในการสื่อสารความหมายตามความคิดที่เหมาะสม (appropriate communication ideas) กับตัวเด็ก การจัดกิจกรรมในการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ ที่เด็กสามารถได้รับจากโรงเรียน จะส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางการรับรู้ดีขึ้น การรับรู้ทางสายตาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งเป็นอันดับแรกที่เราใช้ในการรับรู้ตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งจะมีการพัฒนาตามลำดับขั้น ตามอายุและวุฒิภาวะและถ้าจะให้การรับรู้ทางสายตามีประสิทธิภาพดี ต้องได้รับการฝึกทางด้าน ความพร้อม ในการรับรู้ทางสายตา ต้องมีความตั้งใจ และความสนใจ จึงจะเป็นหนทางนำไปสู่การใช้สายตาอย่างสมบูรณ์ กลุ่มวิชาศิลปะเป็นกลุ่มหนึ่งที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ ความเป็นมาของรูปแบบภูมิปัญญาท้องถิ่น รากฐานทางวัฒนธรรม ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การเรียนรู้ เทคนิควิธีการทำงาน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดัดแปลงจินตนาการ มีสุนทรีย์ภาพ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยและสากล (กรมวิชาการ, 2544) ในกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปศึกษานั้นจึงมีบทบาทในการส่งเสริม และพัฒนาการรับรู้ทางสายตา หรือการรับรู้ทางด้านศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ด้วยการวิจารณ์งานศิลปะ

การวิจารณ์ศิลปะ คือการแสดงของความคิดเห็นเกี่ยวกับศิลปะอย่างมีระบบวิธี ซึ่งได้แก่การสำรวจ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ข้อมูลที่วิจารณ์ออกมาเป็นความคิดเห็นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ความประทับใจ และการประเมินคุณค่านั้นเชื่อถือ การวิจารณ์งานศิลปะ ต้องอาศัยการรับรู้โดยใช้สายตาในการมองเห็น สังเกต แยกแยะ สังเคราะห์ ประมวลผลและแสดงออกมาในลักษณะต่าง ๆ อาร์ฮาม (Amheim, 1954) เชื่อว่าเด็กจะวาดภาพสิ่งที่เด็กเห็นแต่จะวาดภาพหรือแสดงออกในสิ่งที่เด็กรับรู้ ซึ่งแตกต่างไปจากลักษณะภาพจากกล้องถ่ายรูป เด็กจะพยายามที่จะแสดงโครงสร้างของวัตถุในลักษณะสื่อของวัตถุนั้นมีพัฒนาการจากรูปแบบง่าย ๆ ไปสู่รูปแบบที่ยุ้งยากซับซ้อนขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการรับรู้ของเด็กแต่ละคน ผู้วิจัยเชื่อว่าการสอนศิลปะศึกษา โดยวิธีการวิจารณ์ จะช่วยให้เด็กในระดับชั้นประถมต้นนี้มีการรับรู้ทางศิลปะที่ดีขึ้น และยิ่งจะส่งผลไปสู่การเรียนอีกด้วย จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการเรียนรู้โดยวิธีศิลปวิจารณ์จากแนวคิดทฤษฎีการสอนศิลปวิจารณ์ของมิทเลอร์ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนในการปฏิบัติการวิจารณ์ผลงานศิลปะเป็น 4 ขั้นตอน (Mittler, 1983) คือ

1. การพรรณนา (Description)
2. การวิเคราะห์ (Analysis)
3. การตีความ (Interpretation)
4. การตัดสิน (Judgement)

ทฤษฎีการสอนศิลปะวิจารณ์ของ ยีน เอ มิทเลอร์ ทั้งสี่ขั้นนั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการสร้างรูปแบบการสอนศิลปะศึกษาที่มุ่งเน้น และส่งเสริมให้เด็กนักเรียนได้เกิดประสบการณ์การรับรู้ทางด้านศิลปะ โดยใช้สายตาในการรับรู้เป็นหลัก และให้นักเรียนได้มีการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น ความรู้สึกที่มีต่อผลงานทางศิลปะ โดยในชุดการเรียนรู้ศิลปะศึกษาชุดนี้จะแบ่งเนื้อหาสาระไว้ 5 เรื่องด้วยกัน ได้แก่ เส้น รูปร่าง รูปทรง สี และพื้นผิว ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการรับรู้ทางด้านศิลปะ

การนำแผนการเรียนรู้ไปใช้

ครูหรือผู้สนใจที่จะใช้แผนการเรียนรู้ อ่านทำความเข้าใจในการเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรจัดเตรียมสถานที่ หรือห้องที่เด็กสามารถมองเห็นภาพสื่อได้อย่างชัดเจน ซึ่งในที่นี้ภาพสื่อจะมีรูปแบบเป็นภาพถ่าย แผ่นใส สไลด์ หรือ จาก LCD จอมอนิเตอร์ขนาดใหญ่ ห้องมีความมืดเพียงพอที่จะเห็นภาพได้อย่างชัดเจน

การใช้เวลาในการวิจารณ์ ประมาณ 10 - 20 นาที และให้นักเรียนหาแบบทดสอบไปพร้อมกันอีก 5 - 10 นาที หลังจากนั้นเป็นกิจกรรมปฏิบัติ กิจกรรมหลักของการจัดการเรียนรู้คือ การวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของยีน เอ มิทเลอร์ การจัดเตรียมสื่อการสอนในรูปแบบการสอนศิลปะศึกษาโดยวิธีวิจารณ์ชุดนี้ จะใช้รูปที่ผ่านคอมพิวเตอร์ หรือ แผ่นใส เพราะมีขนาดใหญ่คมชัดและเด็กนักเรียนสามารถมองเห็นได้ทุกคน วัสดุในขั้นตอนทำกิจกรรมผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ทั้งในเรื่อง งานจิตรกรรมวาดภาพระบายสี ภาพพิมพ์ การปั้น และวัสดุสร้างสรรค์ ที่ใช้วัสดุอุปกรณ์พื้นฐานในงานศิลปะที่หาได้ง่ายในห้องถิ่น

การประเมินผลการเรียน ครูแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ 1. การสังเกตการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน การตอบคำถาม ความประพฤติ 2. กระบวนการวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ 3. ผลสัมฤทธิ์การรับรู้ โดยใช้แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาและการวิจารณ์

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรมจากการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ทั้ง 13 แผนการเรียนรู้ ผลที่คาดว่าจะได้รับคือ เด็กได้ฝึกการใช้สายตาในการสำรวจ สังเกต สืบค้น ในเรื่องพื้นฐานการรับรู้ทางศิลปะได้ดีขึ้น รู้จักการวิเคราะห์อย่างง่าย ๆ บรรยายความรู้สึกและแสดงออกมาในการใช้ภาษาพูด และสื่อมาในรูปแบบผลงานศิลปะอย่างมีกระบวนการ

คำอธิบายศัพท์

- ทฤษฎีศิลปวิจารณ์ของ ฮีน เอ มิทเลอร์ (Gene A mittler, 1983)

ขั้นตอนในการปฏิบัติการวิจารณ์ผลงานศิลปะเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การพรรณนา (Description) เป็นการพิจารณาคุณค่าทางเรื่องราว โดยเป็นขั้นตอนในการกล่าวถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของเรื่องราวหรือเนื้อหาสาระที่ปรากฏให้เห็นในผลงานศิลปะ เพื่อที่จะบ่งบอกให้รู้ว่าสิ่งที่เห็นนั้นเป็นอะไรหรือมีเรื่องราวอย่างไรและเป็นการกล่าวถึงรายละเอียดของมูลฐานศิลปะ (elements of art) เช่น เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว รูปร่าง รูปทรง และบริเวณว่าง โดยพิจารณาว่าสิ่งเหล่านี้ประกอบกันอยู่อย่างไร กล่าวคือ เป็นการพรรณนาคุณค่าทางเรื่องราวและมูลฐานศิลปะ ทั้งนี้เพื่อตอบปัญหาว่ามีอะไรที่ปรากฏในผลงานศิลปะ

2. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการพิจารณาคุณค่าทางการออกแบบ (design qualities) เป็นขั้นตอนการอธิบายหลักในการสร้างสรรค์งานศิลปะ หรืออีกนัยหนึ่งคือ เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างมูลฐานศิลปะกับหลักการศิลปะ ที่ศิลปินได้นำมาจัดวางกันขึ้นให้มีความเป็นเอกภาพ เพื่อที่อธิบายว่าผลงานศิลปกรรมนั้น ๆ ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร

3. การตีความ (Interpretation) เป็นการพิจารณาคุณค่าทางการแสดงออก (expressive qualities) โดยเป็นขั้นตอนการค้นหาความหมายจากสิ่งต่าง ๆ ภายในผลงานโดยพิจารณาว่าผลงานศิลปกรรมนั้น ๆ ได้มุ่งสะท้อนให้เกิดผลต่ออารมณ์ความรู้สึก หรือความคิดต่าง ๆ ในการสื่อสารต่อผู้ชมงานศิลปกรรมอย่างไร

4. การตัดสิน (Judgement) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการวิจารณ์อันเป็นความพยายามเพื่อตอบข้อคำถามว่า ผลงานศิลปกรรมนั้น ๆ ประสบความสำเร็จหรือไม่ ดีหรือไม่ดีอย่างไร ทั้งนี้จะต้องวินิจฉัยเพื่อตัดสินไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแนวทฤษฎีศิลปะ (Theories of art) ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ (criteria) ในการบ่งชี้ความสำเร็จในคุณค่าเชิงสุนทรียภาพของผลงานศิลปกรรม

- การรับรู้ทางศิลปะ

การรับรู้ทางศิลปะ ในที่นี้หมายถึงกระบวนการรับรู้ทางด้านการเห็น (Visual perception) สังเกต การมองส่งผ่านกระบวนการรับรู้ข้อมูลคัดสรรสิ่งที่เห็นเป็นข้อมูลของการรับรู้ และป้อนข้อมูลเข้าสู่ระบบทางสมอง ความรู้สึกนึกคิดทางมสมอง และจิตใจ เป็นตัวแปรแสดงออกมาเป็นความหมาย จากสิ่งที่เห็นว่าเป็นอะไร หรือหมายถึงอะไร มีปฏิกิริยาตอบสนองในรูปแบบวิธีการต่าง ๆ ซึ่งส่วนประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการรับรู้ทางศิลปะ ได้แก่

1. เส้น (line) เส้นเกิดจากหลายพันล้านจุดนับไม่ถ้วนเคลื่อนไปบนที่ว่างหรือระนาบรองรับที่สามารถมองเห็นได้ เส้นยังแสดงออกอย่างมีความหมายแก่การมองเห็น

คุณค่าทางกายภาพของเส้น (physical characteristics of line) คือขนาดทิศทางของเส้น ลักษณะของเส้น ชนิดของเส้น ตำแหน่ง เป็นต้น เส้นมีมิติเดียว กล่าวคือ เส้นมีความยาว มีหลายลักษณะต่าง ๆ คือ ตรง คด หยัก โค้ง ฯลฯ ทำหน้าที่แบ่งที่ว่างออกเป็นสองส่วนและสร้างของเขตของที่ว่าง

2. สี (color) สีนั้นถูกปรากฏในรูปของแสงที่ส่องมากระทบวัตถุแล้ว ตัวของวัตถุเองมีสีประจำตัวของมันด้วย (locality) สีจัดว่าเป็นตัวปลูกเร้าความรู้สึก และอารมณ์จากการเห็นของเรายิ่งกว่าค่าของแสงเงา ในงานทัศนศิลป์หลายแขนงจึงนิยมใช้สีเป็นส่วนประกอบของงานด้วย
3. พื้นผิว(texture)พื้นผิวเป็นผลรวมของลักษณะด้านบนของวัตถุที่หยาบ มัน ด้านขรุขระ ซึ่งช่วยให้เรามองเห็นวัตถุนั้นได้ชัดเจนกว่า ลักษณะผิวมีสองลักษณะ คือ ลักษณะพื้นผิวที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และลักษณะพื้นผิวที่มนุษย์สร้างขึ้น
4. รูปร่าง(shape)/รูปทรง(form) กล่าวคือ มนุษย์เรารู้รูปร่างต่าง ๆ มากมายในหนึ่งวัน ๆ ที่มีลักษณะกว้างกับยาวเป็นสองมิติ และกว้างลึกเป็นสามมิติ รูปร่างทั้งสองลักษณะนี้เกิดขึ้นตามธรรมชาติเองก็มี หรือเกิดขึ้นจากการสร้างของมนุษย์ ในทางศิลปะจะแบ่งรูปร่างตามลักษณะของมิติ กล่าวคือ ถ้ามีลักษณะสามมิติ จะเรียกว่า "รูปทรง" ถ้ามีลักษณะเป็นสองมิติจะเรียกว่า "รูปร่าง"และถ้าผสมทั้งสอง ซึ่งรูปร่าง/รูปทรงจะมีลักษณะเป็น เขาคนิต และรูปร่าง/รูปทรงอิสระหรือในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระ:ทัศนศิลป์ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น
โดยวิธีการศิลปะวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ เรื่อง “ตัวอักษรแสนสนุก”
ครั้งที่ 3 จำนวน 1 คาบเรียน เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

ในชีวิตประจำวันคนสามารถติดต่อสื่อสารได้โดยการใช้ภาษา ซึ่งภาษาเป็นสัญลักษณ์ และลักษณะเฉพาะของแต่ละเผ่าพันธุ์ ภาษาที่ใช้สื่อสารแบ่งได้ 2 อย่างด้วยกันคือภาษาที่ต้องใช้การเปล่งเสียงหรือภาษาพูด และภาษาที่ต้องใช้การขีดเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร ตัวอักษรประกอบด้วยเส้นในลักษณะต่าง ๆ เส้นตรงในทิศทางเฉียง เส้นตรงแนวตั้งตรง เส้นตรงแนวนอนนูน และเส้นโค้ง ตัวอักษรในภาษาไทยก็ได้มีส่วนประกอบของเส้นต่าง ๆ ทั้งเส้นหนา เส้นบาง เส้นหยัก ซึ่งสามารถให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตา ในการสังเกต ลสำรวจเส้นและองค์ประกอบในผลงานศิลปะ
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกถึงเส้นในลักษณะต่าง ๆ ที่มาประกอบเป็นตัวอักษร
3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ทัศนคติต่อผลงานศิลปะที่เห็น
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ จินตนาการ ถ่ายทอดเส้นในรูปแบบตัวอักษร ที่แสดงความรู้สึกเป็นผลงาน

สาระการเรียนรู้

ตัวอักษรในภาษาไทยประกอบไปด้วย เส้นตรงแนวตั้ง เส้นตรงแนวนอน เส้นเฉียง เส้นหยัก เส้นโค้ง ซึ่งในการใช้ตัวอักษรนั้นมีการใช้สื่อความหมายได้หลากหลาย อย่างเช่นหนังสือ วารสาร นิตาน การ์ตูน ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตรงหน้าปกหนังสือจะต้องมีการออกแบบ ให้ตัวใหญ่ ตัวเล็ก เส้นหนาเส้นบาง หรือลักษณะของเส้นที่สื่อความหมาย และความสำคัญของคำหรือประโยคเหล่านั้น เพื่อที่จะสื่อให้ผู้อ่านได้รู้ว่านี่คือ หนังสือหรือวารสาร เกี่ยวกับอะไร ชื่ออะไร ในหนังสือนิตานก็เหมือนกัน ในการออกแบบหน้าปก จะแบ่งความสำคัญของข้อความต่างกัน สิ่งที่สำคัญมากที่สุดจะมีเรื่องของขนาดของตัวอักษร ที่ลดหลั่นตามความสำคัญ

กิจกรรมการเรียนรู้

ครูนำเข้าสู่บทเรียน (สามารถทบทวนเรื่องเส้นที่เรียนมาได้) โดยถามถึงนักเรียนมีหนังสือนิตาน หรือการ์ตูนเล่มโปรด (นักเรียนจะตอบว่ามีครูก็ถามชื่อหนังสือ จะถามเด็กพอสมควรก็ได้) ครูถาม

นักเรียนต่อไปว่าแล้วเราจะรู้ได้ไงว่าเล่มไหนเป็นหนังสือที่เราชอบ (นักเรียนจะตอบว่าครูรูป จำขนาดอ่านหน้าปก ฯลฯ) ครูถามต่อไปว่าสมมุติว่าเราจะแนะนำให้เพื่อนไปหาหนังสือนิทานเล่มที่เราชอบอ่าน โดยที่เพื่อนไม่เคยรู้จักเลย แล้วเพื่อนนักเรียนจะรู้ได้อย่างไรว่าเล่มไหนคือเล่มที่นักเรียนแนะนำให้เพื่อน (นักเรียนจะตอบ) ซึ่งทุกคำตอบเป็นคำตอบที่ถูกต้อง ครูก็กล่าวถึงการใช้ตัวอักษรในการสื่อสาร ซึ่งไม่ว่าจะเป็นชื่อเรื่องเมื่อผู้อ่านเห็นชื่อก็จะรู้จัก ครูก็ยกตัวอย่างหน้าปกหนังสือหนังสือนิทานเรื่อง "คุณฟองนักแปร่งฟัน" หลังจากนั้นครูก็เข้าสู่การวิจารณ์

ชั้นบรรยาย

ในชั้นนี้ครูต้องคอยชี้แนะ เกี่ยวกับการเห็นเรื่องเส้นในผลงาน ให้นักเรียนสังเกต ตัวอย่างคำถามในชั้นนี้

ครู : นักเรียนเห็นอะไรบ้างในภาพนี้

นักเรียน : จะตอบว่าเห็น ตัวอักษร สระ ช้าง คนแปร่งฟัน แปร่งสีฟัน ฟอง แถบสีเทา วงรีสีน้ำเงิน

ครู : ในภาพนี้มีสีอะไรบ้าง

นักเรียน : ในภาพนี้มีสีฟ้า สีม่วง สีเทา สีดำ สีน้ำเงิน สีส้ม สีแดง สีเหลือง สีน้ำตาล สีเนื้อ

ครู : ตัวช้างนักเรียนคิดว่ามันประกอบด้วยเส้น และรูปร่างอะไรบ้าง แล้วมีสีอะไรในตัวมันบ้าง

นักเรียน : ตัวช้างประกอบด้วยเส้นโค้ง เป็นรูปร่างช้าง รูปร่างธรรมชาติ ช้างมีสีเทา เหลืองบนน้ำตาล

ครู : คุณฟองละนักเรียนเห็นเส้นอะไรบ้างในตัวคุณฟอง แล้วชุดคุณฟองมีสีอะไร ที่มีมือคุณฟองมีอะไร ทำไมนักเรียนคิดว่า เป็นอย่างนั้น(ครูสามารถถามทีละคำถาม)

นักเรียน : ตัวคุณฟองประกอบด้วยเส้นตรง เส้นโค้ง เส้นเฉียง ชุดคุณฟองตรงหมวกมีสีส้ม น้ำเงิน เสื้อสีขาว กางเกงสีฟ้า ที่มีมือคุณฟองมีแปร่งสีฟัน เพราะมีด้ามจับและในปากข้างก็เกิดฟอง

ครู : แล้วตัวหนังสือข้างบนนี้ละ คำว่า "คุณฟอง" มีเส้นอะไรประกอบบ้าง แล้วคำว่า "นักแปร่งฟัน" มีเส้นเหมือนกับคำว่าคุณฟองหรือเปล่า เพราะอะไร มีใครสังเกตบ้างรีเปล่า(ครูถามทีละข้อ)

นักเรียน : คำว่า "คุณฟอง" มีเส้น ตรงแนวตั้ง เส้นเฉียง เส้นโค้ง วงกลม คำตอบข้อที่สอง ไม่เหมือนกัน เพราะคำว่าคุณฟองตัวหนากว่า และมีสีที่ไม่เหมือน คำว่า นักแปร่งฟันเหมือนลายมือมากกว่า

ชั้นวิเคราะห์

ในชั้นนี้เป็นชั้นของการเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นจากชั้นบรรยาย คุณภาพของเส้น สี รูปร่าง เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงองค์ประกอบของภาพ โดยให้เป็นข้อมูลในการตีความ

ครู : นักเรียนมองภาพปกหนังสือนิทานเล่มนี้แล้วนักเรียนเห็นอะไรเป็นสิ่งแรก (อันดับแรก) แล้ว

อันดับถัดไปครูถามได้เรื่อยไป (ถามเรื่องการจัดองค์ประกอบการสร้างจุดเด่นและจุดรองในภาพ รูปร่าง/การเน้น/สัดส่วน และสี)

นักเรียน: อันดับแรกที่เห็นคือข้างกับคุณฟอง อันดับที่สองคือตัวอักษรคำว่า "คุณฟอง" อันดับที่สามคือ ตัวอักษรคำว่า "นักแปร่งพิน" อันดับสี่คือ ตัวอักษรคำว่า "ชีวัน วิสาสะ"

ครู : สีอะไรที่นักเรียนเห็นเป็นอันดับแรก (ถามเรื่องการสร้างจุดเด่นด้วยการใช้สี และการใช้เส้น)

นักเรียน: สีเหลือง

ครู : ตัวหนังสือที่เห็นมีสีอะไรบ้าง ในคำว่า "คุณฟอง" คำว่า "นักแปร่งพิน" คำว่า "ชีวัน วิสาสะ" คำว่า "แพรว" แล้วสมมติว่าครู นำคำว่า "คุณฟอง" มาวางลงตัวข้างจะเห็นตัวหนังสือชัดไหม แล้วครูถามถึงตัวหนังสือนั้นมาอยู่บนตัวข้างนักเรียนคิดว่า ตัวหนังสือ (ตัวอักษร) ไหนจะเห็นชัดเจนกว่ากัน(ถามเรื่องการสร้างความสนใจในเรื่องการใช้สีที่เป็นคู่ตรงข้าม ครูสามารถแยกถามทีละคำถาม)

นักเรียน: ตัวหนังสือคำว่า "คุณฟอง" สีฟ้า "นักแปร่งพิน" สีม่วง "ชีวัน วิสาสะ" สีน้ำเงิน "แพรว" สีดำ คำว่า "คุณฟอง" มาวางตรงตัวข้างจะเห็นชัดเจนน้อยกว่าที่เดิม

ครู : แล้วตัวข้างนักเรียนสังเกตสีหรือเปล่าว่ามีสี แล้วทำไมต้องใช้หลายสีด้วยนักเรียนคิดว่าอย่างไร (ถามเรื่องสี/พื้นผิว)

นักเรียน: ในตัวข้างมีอยู่ 3 สี คือสีเทา สีเหลืองออกน้ำตาล สีเทาอมเขียว

ครู : สีที่อยู่บนตัวข้างดูเรียบผสมกลมกลืน หรือดูไม่เรียบดูขรุขระ

นักเรียน : ทำให้ข้างมีลักษณะของผิวที่หยาบ

ครู : ถ้าครูลบตัวหนังสือพวกนี้ออกหมดนักเรียนคิดว่าภาพจะหนักหรือเอียงไปทางไหน (ถามเรื่องรูปร่าง/ความสมดุล) ซึ่งในภาพนี้ข้างอยู่ค่อนข้างตรงกลางและมีขนาดใหญ่จึงไม่ได้สร้างความรู้สึกเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งของภาพ

นักเรียน: ไม่เอียง

ครู : ถ้าพื้นข้างหลังภาพเปลี่ยนจากสีขาวมาเป็นสีดำ นักเรียนคิดว่านักเรียนจะสามารถเห็นตัวหนังสือต่าง ๆ ชัดเจนหรือเปล่า แล้วในภาพนี้จะอะไรจะชัดเจนที่สุดเมื่อเปลี่ยนพื้นหลังเป็นสีดำ

นักเรียน: ไม่ชัดเจนเลยน่าจะดำ ๆ มีด ๆ สิ่ง que เห็นชัดเจนน่าจะเป็นตัวข้างเพราะมีสีที่สว่าง

ขั้นตีความ

เป็นขั้นตอนที่ค้นหาความหมายจากสิ่งต่าง ๆ ภายในผลงานโดยพิจารณาว่าผลงานศิลปะ ได้มุ่งสะท้อนให้เกิดความรู้สึกอย่างไร

ครู : จากภาพนักเรียนเห็นคุณฟองกำลังทำอะไร แล้วเขามีความสุขกับงานที่เขาทำหรือเปล่า

นักเรียน : คุณฟองกำลังแปร่งพินให้ช่าง อย่างมีความสุขเพราะเขายิ้มอยู่

ครู : ช่างที่ถูกแปร่งพินมีความสุขเหมือนกันรีเปล่า

นักเรียน : มีความสุข เพราะดวงตาเขาบอกว่าช่างยิ้มอยู่

ครู : หนังสือเล่มนี้แค่เห็นหน้าปกนักเรียนคิดว่าเหมาะสำหรับเด็ก ๆ หรือ ผู้ใหญ่ เพราะอะไร

นักเรียน : เหมาะสำหรับเด็ก ๆ เพราะมันดูง่าย ๆ และเป็นนิทานสำหรับเด็ก

ครู : ชื่อเรื่องของนิทานเรื่องนี้ชื่ออะไร แล้วใครเป็นผู้แต่ง นักเรียนสังเกตตรงไหน

นักเรียน : ชื่อนิทานเรื่องนี้ชื่อ "คุณฟองนักแปร่งพิน" ชื่อผู้แต่งคือ "ซีวัน วิสาสะ" สังเกตจากขนาดตัวหนังสือ และชื่อคนแต่งนั้นมีทั้งชื่อและนามสกุล มีขนาดเล็กกว่าชื่อเรื่อง

ขั้นตัดสินใจ

ความรู้สึกที่มีผลงาน

ครู : นักเรียนคิดว่าหน้าปกนิทานเรื่องมีการออกแบบตัวอักษร สีเส้น จัดองค์ประกอบภาพให้สวยงามน่าหยิบอ่านหรือเปล่า เพราะอะไร

นักเรียน : สวยเพราะ ช่างมีขนาดใหญ่ ชื่อเรื่องชัดเจน

ครู : นักเรียนชอบหน้าปกนี้ไหม

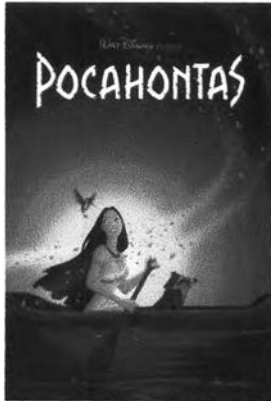
นักเรียน : ชอบ

เมื่อนักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ ครูก็ยกตัวอย่างหนังสือต่าง ๆ ให้นักเรียนดู ชวนพูดคุยเกี่ยวกับภาพในปกหนังสือ ในเรื่องตัวอักษร ที่มีลักษณะแตกต่างกันโดยให้นักเรียนสังเกต เปรียบเทียบตัวอักษรของชื่อหนังสือ ว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร การจัดวางขนาดตัวหนังสือ และความสำคัญของการใช้ตัวหนังสือในการออกแบบปกหนังสือ และส่วนประกอบต่างในปกหนังสือ หลังจากพูดคุยแล้วครูก็มีกิจกรรมให้นักเรียนมาทำหน้าปกหนังสือนิทานที่เราชอบ โดยให้มีชื่อเรื่อง ชื่อตัวนักเรียน และภาพประกอบ

กิจกรรมปฏิบัติ

ให้นักเรียนออกแบบปกนิทานที่เราชอบ เพื่อมาทำเป็นปกสมุดของตัวเอง โดยกำหนดให้มีชื่อเรื่อง ชื่อ-นามสกุลของตัวเอง และภาพประกอบ โดยเน้นความสำคัญที่ชื่อเรื่องโดยที่นักเรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาสร้างสรรค์ และให้นักเรียนออกแบบได้ตามใจ ครูยกตัวอย่างแผ่นปลิวโฆษณาหนังการ์ตูนมาให้ให้นักเรียนดู และผลงานที่สำเร็จ

สื่อวัสดุและอุปกรณ์

- สื่อภาพตัวอย่างหนังสือ ใบปลิวโฆษณาหนัง
- ภาพปกหนังสือคุณฟอง
- สีไม้ สีเมจิก
- กระดาษ A4
- อุปกรณ์วาดภาพ

การประเมินผล

1. พิจารณาจากการที่ผู้เรียนสามารถระบุถึงเส้นลักษณะต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นตัวอักษร และทัศนธาตุอื่น ๆ ตามที่ตนมองเห็นในผลงานจิตรกรรม
2. พิจารณาจากการที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากการสนทนาโต้ตอบ และการทำแบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์
3. พิจารณาผู้เรียนจากการแสดงออกในการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน การส่งงานตรงตามเวลา
4. พิจารณาจากผลงานที่ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดโดยการใช้เส้นและรูปแบบง่าย ๆ สร้างสรรค์ตัวอักษร เป็นผลงาน

คุณฟอง

นักแปรงฟัน

ภาพจริงสี ๓

ชีวัน วิสาสะ
วาด

สำนักพิมพ์ ชีวัน วิสาสะ

คำชี้แจง แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์

เป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำหลังจากการวิจารณ์ร่วมกันในชั้นเรียนเสร็จแล้ว มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียน การวิจารณ์ผลงานศิลปะตามการรับรู้ของนักเรียนแต่ละคน และเป็นการให้นักเรียนฝึกการใช้สายตาในการมอง การสังเกตผลงานศิลปะ เชื่อมโยงผลงานศิลปะเข้ากับสิ่งรอบตัว โดยที่ครูให้นักเรียนดูภาพผลงานตัวอย่าง และครูอ่านคำถาม และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน

แบบฝึกหัดเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน และข้อที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงการรับรู้ในการเลือกตอบ และเติมคำในข้อสุดท้ายข้อแต่ละชุด แบบฝึกหัดให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อตอบครบทั้งเลือกตอบและเติมคำ ถ้าตอบอย่างใดอย่างหนึ่งให้ 1 คะแนน

เฉลย แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ เรื่อง “ตัวอักษรแสนสนุก”

1. ก.
2. ก.
3. ก.
4. ง.
5. ค.
6. ก.
7. ข.
8. ง.
9. ถูกทุกข้อ (คำถามความรู้สึก)
10. ถูกทุกข้อ

แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ (เรื่อง "ตัวอักษรแสนสนุก")

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงบนหน้าคำตอบและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ในภาพหน้าปกหนังสือนี้มีตัวอักษรกี่แบบ

ก. 5 แบบ

ข. 6 แบบ

ค. 7 แบบ

ง. 8 แบบ

2. ข้อไหนเป็นคำที่สำคัญมากที่สุด

ก. คุณฟอง

ข. ชีวัน วิสาสะ

ค. นักแปร่งพิน

ง. แพรว

3. ตัวอักษรประกอบด้วยเส้นอะไรบ้าง

ก. เส้นตรงแนวตั้ง เส้นโค้ง เส้นตรงแนวนอน เส้นเฉียง

ข. เส้นโค้ง เส้นตรงแนวนอน เส้นเฉียง

ค. เส้นเฉียง เส้นตรงแนวนอน เส้นตรงแนวตั้ง

ง. เส้นอิสระ เส้นตรงแนวนอน เส้นตรงแนวตั้ง

4. ในภาพนี้มีอะไรปรากฏอยู่ที่ภาพบ้าง

ก. ตัวอักษร คน ช้าง ดอกไม้

ข. ตัวอักษร คน ช้างน้ำ

ค. ตัวอักษร คน ช้าง หลอดยาสีฟัน

ง. ตัวอักษร คน ช้าง แปร่งสีฟัน

5. นักเรียนคิดว่าช้างตัวนี้มีลักษณะผิวเป็นอย่างไร

ก. ผิวเรียบ

ข. ผิวมันเงา

ค. ผิวขรุขระ

ง. ผิวลื่น

6. อะไรคือจุดเด่นของผลงานนี้

ก. ภาพช้าง

ข. คำว่า "คุณฟอง"

ค. ภาพคน

ง. คำว่า "นักแปร่งพิน"

7. รูปช้างประกอบด้วยเส้นอะไรบ้างมากที่สุด

ก. เส้นตรงแนวตั้ง

ข. เส้นโค้ง

ค. เส้นตรงแนวเฉียง

ง. เส้นตรงแนวนอน

8. รูปร่างเลขาคณิตที่ปรากฏในภาพมากที่สุดคือรูปร่างอะไร

ก. สี่เหลี่ยมผืนผ้า

ข. วงรี

ค. สามเหลี่ยม

ง. วงกลม

9. ภาพหน้าปกหนังสือนิทานเรื่อง "คุณฟองนักแปร่งพิน" สวยหรือไม่

ก. สวยมาก

ข. สวย

ค. เฉย ๆ

ง. ไม่สวย

10. นักเรียนชอบภาพนี้หรือไม่

ก. ชอบ

ข. ไม่ชอบ

เพราะว่า.....
.....
.....

แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระ:ทัศนศิลป์
โดยวิธีการศิลปวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์
ครั้งที่ 6 จำนวน 1 คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น
เรื่อง "อะไรคือรูปทรง"
เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

สิ่งแวดล้อมรอบตัวประกอบด้วยทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งมีมวลมีน้ำหนัก เป็น 3 มิติ มีความกว้าง มีความยาว มีความหนาหรือความลึก รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูปทรงที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน ทั้งที่เป็นผลงานศิลปะ และไม่ใช่ผลงานศิลปะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

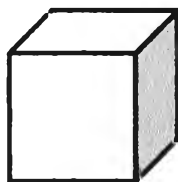
1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สำรวจ ผลงานศิลปะ
2. เพื่อให้ผู้เรียนระบุลักษณะความแตกต่างของรูปร่างและรูปทรง จากเทคนิคการวาด 2 มิติ กับการสร้างงานประติมากรรม
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึก ทัศนะ ที่มีต่อผลงานศิลปะ
4. เพื่อให้ผู้เรียนถ่ายทอดรูปทรงเรขาคณิตมาเป็นผลงานศิลปะของตนเองได้

สาระการเรียนรู้

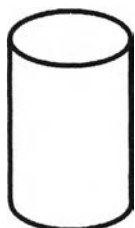
รูปทรงเป็นโครงสร้าง 3 มิติที่สายตามองเห็นได้ทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว และส่วนหนา รูปทรงของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่เห็นอยู่รอบตัวมีลักษณะรูปทรงที่แตกต่างกัน

รูปทรง หมายถึง รูปที่เกิดจากระนาบที่ปิดล้อมกันให้เกิดปริมาตร มี 3 มิติ คือความกว้าง ความยาว และความสูง แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

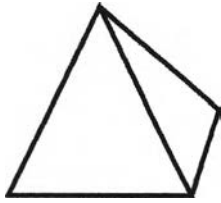
รูปทรงเรขาคณิต เป็นรูปทรงที่มีขนาดสัดส่วน สมบูรณ์แบบมีมาตรฐานแน่นอน มีกฎเกณฑ์ตายตัวสามารถคำนวณได้

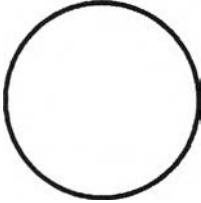
รูปทรงสี่เหลี่ยม

รูปทรงกระบอก

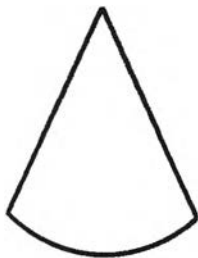

รูปทรงสามเหลี่ยม

รูปทรงกลม

(ต้องอาศัยการสร้างน้ำหนักแสง-เงา จึงจะมีปริมาตร)

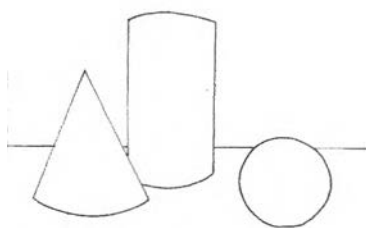

รูปทรงกรวย

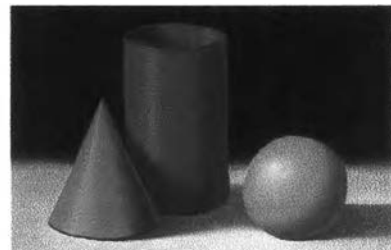
รูปทรงธรรมชาติ เป็นรูปทรง ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมรอบตัว ทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ไม่กฎเกณฑ์ในการสร้างตายตัว

กิจกรรมการเรียนรู้

ครูอธิบายเกี่ยวเรื่องรูปร่างและรูปทรงแตกต่างกันอย่างไรตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ครูกล่าวถึงรูปร่างกรวย กระบอก กลม (ภาพ ก) เป็นลายเส้น (ครูอาจจะกล่าวถึงว่ามันเกิดจากเส้นตรง เส้นโค้งในลักษณะต่าง ๆ ให้ความรู้สึกราบเรียบขาคมมิติ) หลังจากนั้นครูนำภาพที่เหมือนกันแต่มีการลงน้ำหนักความเข้มอ่อนของสีทำให้มิติขึ้น (ภาพ ข) ครูจะถามถึงความแตกต่างกันระหว่างสองภาพ ให้นักเรียนช่วยกันบอกความแตกต่างระหว่าง ภาพ ก และภาพ ข

ภาพ ก

ภาพ ข

(นักเรียนจะตอบว่าในเรื่องของสีที่ต่างกัน แต่มีรูปร่างที่เหมือน มีแสงเงา มีมวลที่จำต้องต้องได้ ในประเด็นสองภาพนี้ครูต้องพุดชี้ นำในความแตกต่างในเรื่องมวลน้ำหนักที่จับต้องได้ ความรู้สึก และความลึกซึ่งรูปทรงจะปรากฏอยู่ในรอบตัวเราเองไม่ว่าจะเป็นมีรูปทรงเรขาคณิต หรือรูปทรงธรรมชาติ)

หลังจากนั้นครูนำผลงานประติมากรรมที่เป็นภาพถ่ายผลงานประติมากรรม (Cubi XXVII, 1965 ลีอ
วัสดุ : สแตนเลส)

ชั้นบรรยาย

ครูตั้งคำถาม ชี้นำให้เห็นได้ใช้สายตาในการสำรวจภาพที่เป็นสื่อการสอน

ครู : นักเรียนเห็นอะไรในภาพบ้าง

นักเรียน: เห็นต้นไม้ที่มีใบสีเขียว เห็นสนามหญ้า เห็นงานประติมากรรมที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยม
ทรงกระบอกหลายชิ้นต่อกัน

ครู : ในภาพผลงานนี้นักเรียนสังเกตเห็นเส้นอะไรบ้าง

นักเรียน: เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอน เส้นเฉียง เส้นโค้ง

ครู : รูปทรงในภาพนี้มีรูปทรงอะไรบ้าง

นักเรียน: รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส สี่เหลี่ยมผืนผ้า ทรงกระบอก

ครู : ใครสังเกตเห็นสีบนผลงานประติมากรรมอะไรบ้าง (ครูสามารถถามเจาะจง ไปตรงที่
ประติมากรรมได้เลย)

นักเรียน: มีสีเขียว สีเทา สีดำ สีขาว

ครู : ในตัวผลงานศิลปะในภาพที่นักเรียนเห็นนักเรียนว่ามีพื้นผิวเป็นอย่างไร

นักเรียน: ดูเรียบมัน

ชั้นวิเคราะห์

ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เชื่อมโยงจากสิ่งที่เห็นจากชั้นบรรยายคุณภาพของ เส้น รูปร่าง รูปทรง สี โดย
ใช้ข้อมูลจากส่วนประกอบทางศิลปะกับหลักการศิลปะ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตีความ และตัดสินใจ

ครู : รูปทรงในภาพประกอบด้วยกันกี่ชิ้น เป็นรูปทรงเหมือนกันหมดทุกชิ้นหรือไม่

นักเรียน: รูปทรงประกอบอยู่ 9 ชิ้น ไม่เหมือนกัน

ครู : การจัดวางรูปศิลปะบนเขาวงกตลักษณะเป็นอย่างไร แล้วเรามองเห็นช่องว่างเป็นรูปคล้าย
รูปร่างอะไร

นักเรียน: รูปทรงวางทับซ้อนกัน เป็นสี่เหลี่ยม มีกรอบคล้ายรูปร่างสี่เหลี่ยม

ครู : นักเรียนสังเกตเห็นรูปร่างของผลงานชิ้นนี้ (ครูชี้ไปตรงฐานที่ต่อสองฝั่งด้านซ้ายและ
ด้านขวา) มีจำนวนเท่ากันหรือไม่ ฝั่งไหนมากกว่ากัน และมีรูปทรงที่ใช้เหมือนกันหมด
หรือไม่ นักเรียนมีความรู้ไหมว่ามันเท่ากัน เพราะอะไร

นักเรียน: จำนวนไม่เท่ากันด้านฝั่งซ้ายมากกว่าและไม่เหมือนกัน

ครู : นักเรียนคิดว่ารูปทรงตรงไหนที่เป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างสองฝั่ง

นักเรียน: รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้านบน กับรูปทรงลักษณะตัวที่เชื่อมต่อข้างล่าง

ครู : นักเรียนดูตรงพื้นผิวของผลงานว่าเป็นอย่างไร ถ้าคุณครูนำเอาผลงานชิ้นนี้ไปตั้งในที่ที่เป็นสี่เหลี่ยม ๆ อ่อน นักเรียนคิดว่ากับการตั้งตามในภาพนี้ กับตั้งในที่เรียบ ๆ ตรงไหนน่าจะเห็นได้ชัดเจนกว่า

นักเรียน: ตั้งในที่ที่ภาพอยู่เพราะว่า ผลงานชิ้นนี้เป็นสี่เหลี่ยมเรียบ ๆ สี่อ่อนอยู่แล้ว

ครู : นักเรียนสังเกตเห็นเส้นใหม่ว่าส่วนใหญ่เป็นเส้นอะไร

นักเรียน: เส้นตรง

ครู : นักเรียนรู้อย่างไรว่าผลงานนี้เป็นผลงานประติมากรรม ที่เป็นรูปทรงไม่ใช่รูปร่าง

นักเรียน: สังเกตจากด้านข้างมีความหนา ที่เป็น สีทึบ ๆ

ขั้นตีความ

เป็นขั้นตอนการค้นหาความหมายจากสิ่งต่าง ๆ ภายในผลงานโดยพิจารณาว่าผลงานศิลปะได้มุ่งสะท้อนให้เกิดความรู้สึกอย่างไร

ครู : จากภาพนักเรียนคิดว่าพื้นที่ไหน

นักเรียน: สวนสาธารณะ

ครู : แล้วผลงานชิ้นนี้นักเรียนคิดว่าเขาสร้างเพื่ออะไร

นักเรียน: ประดับตกแต่งให้สวยงาม

ครู : ถ้านักเรียนคิดว่าประติมากรรมชิ้นนี้เป็นเหมือนอะไร ถ้าเรามองตรงกรอบและเห็นทิวทัศน์ด้านหลัง

นักเรียน: เหมือนกรอบรูป

ครู : ดูแล้วผลงานชิ้นนี้แข็งแรงหรือเปราะนะ เพราะอะไร

นักเรียน: แข็งแรงเพราะ ใช้วัสดุที่เป็นพวกเหล็กทำ และตั้งตรงไม่เอียง

ขั้นตัดสินใจ

ถามความรู้สึกที่มีต่อผลงานศิลปะ

ครู : นักเรียนคิดว่าผลงานชิ้นสวยไหม เพราะอะไร

นักเรียน: สวย เพราะใช้รูปทรงหลากหลายมาวางซ้อนทับให้เกิดช่อง

ครู : นักเรียนชอบหรือไม่ เพราะอะไร

นักเรียน: ชอบเพราะมันสวย

หลังจากที่ครูกับนักเรียนได้ทำกิจกรรมการวิจารณ์แล้ว ครูก็ถามว่านักเรียนเคยเห็นอนุสาวรีย์หรือผลงานประติมากรรมอะไรบ้าง (เด็กนักเรียนก็จะตอบ)ครูก็กล่าวต่อไปว่ามีผลงานงานอีกอย่างหนึ่ง

ที่เราเคยกันเป็นผลงานประติมากรรมโดยใช้พวกรูปทรงเรขาคณิตมาเป็นผลงาน ครูก็ได้ยกตัวอย่างผลงานประติมากรรมที่มีรูปทรงเรขาคณิต ที่ศิลปินต่าง ๆ ได้ ชื่น ได้แก่ผลงานที่เป็นรูปทรงกลมบนสนามหญ้า รูปการจัดวางของ กล่องสี่เหลี่ยมในแนวมินิมอลอาร์ต (MINIMAL ART)

รูปที่ 1

รูปที่ 2

รูปที่ 3

โดยครูให้ดูรูปที่ 1 เป็นผลงานที่ใช้รูปทรงวงกลมมาจัดวางให้เกิดจังหวะ รูปที่ 2 เป็นการนำรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้ามาวางเรียงให้เกิดจังหวะติดกับกำแพง ส่วนรูปสุดท้ายรูปที่ 3 เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์ ขนาดใหญ่วางเรียงกัน ซึ่งครูต้องอธิบายต่อไปว่า ผลงานเหล่านี้เป็นผลงานที่ผู้สร้างหรือศิลปิน ได้ต้องการใช้รูปทรงง่าย ๆ ที่เป็นรูปทรงเรขาคณิตมาจัดวางให้เกิดจังหวะ วันนี้ครูก็ได้นำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรูปทรงสี่เหลี่ยมลูกบาศก์มาให้นักเรียนสร้างสรรค์

กิจกรรมปฏิบัติ

เป็นกิจกรรมการสร้างรูปทรงลูกบาศก์มาตกแต่งเป็นชื่อและจัดวางให้สวยงาม

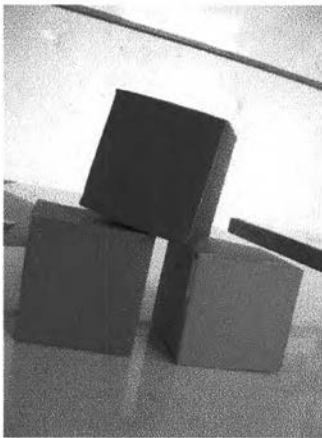
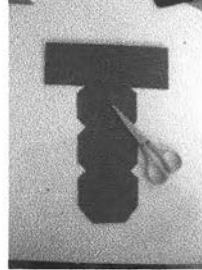
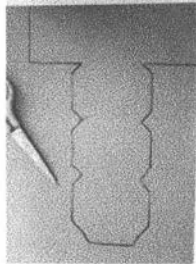
สื่อวัสดุอุปกรณ์

- สื่อภาพผลงานประติกรรม
- กระดาษโปสเตอร์สี
- กระดาษโปสเตอร์แข็งสี
- กาว
- กรรไกร
- แบบกล่องสี่เหลี่ยม
- วัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน

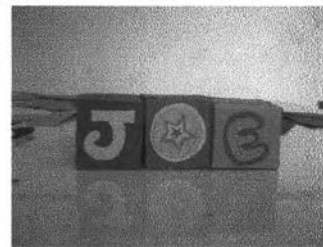
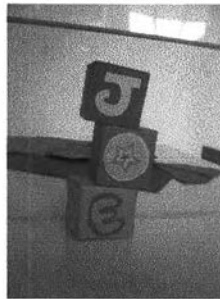

ขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

1. ร่างแบบกล่องสี่เหลี่ยมลงบนกระดาษลงบนกระดาษโปสเตอร์สี แล้วตัดออกมาตามจำนวนที่ต้องการ (ตามตัวอักษรชื่อของนักเรียน)

2. ประกอบรูปทรงสี่เหลี่ยมให้เสร็จตามจำนวนที่ต้องการ แล้วตกแต่งด้วยกระดาษสีให้สวยงาม

การประเมินผล

1. พิจารณาจากการที่ผู้เรียนสามารถระบุถึงรูปทรงและทัศนธาตุอื่น ๆ ตามที่ตนมองเห็นในภาพผลงาน
2. พิจารณาจากการที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากการสนทนาได้ตอบ และการทำแบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์
3. พิจารณาผู้เรียนจากการแสดงออกในการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน ส่งงานตรงตามเวลา
4. พิจารณาจากผลงานที่ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ จินตนาการ ถ่ายทอดโดยการให้รูปทรงเรขาคณิตมาเป็นผลงาน

คำชี้แจง แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์

เป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำหลังจากการวิจารณ์ร่วมกันในชั้นเรียนเสร็จแล้ว มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียน การวิจารณ์ผลงานศิลปะตามการรับรู้ของนักเรียนแต่ละคน และเป็นการให้นักเรียนฝึกการใช้สายตาในการมอง การสังเกตผลงานศิลปะ เชื่อมโยงผลงานศิลปะเข้ากับสิ่งรอบตัว โดยที่ครูให้นักเรียนดูภาพผลงานตัวอย่าง และครูอ่านคำถาม และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน

แบบฝึกหัดเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน และข้อที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงการรับรู้เลือกตอบ และเติมคำในข้อสุดท้ายข้อแต่ละชุดแบบฝึกหัดให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อตอบครบทั้งเลือกตอบและเติมคำ ถ้าตอบอย่างใดอย่างหนึ่งให้ 1 คะแนน

เฉลย แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ เรื่อง “อะไรคือรูปทรง”

1. ก.
2. ค.
3. ค.
4. ข.
5. ค.
6. ข.
7. ง.
8. ถูกทุกข้อ (คำถามความรู้สึก)
9. ถูกทุกข้อ

แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ (เรื่อง “อะไรคือรูปทรง”)

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงบนหน้าคำตอบและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ในภาพนี้เป็นผลงานประติมากรรมที่ใช้รูปทรงเรขาคณิตอะไรมากที่สุด

ก. สี่เหลี่ยม

ข. สามเหลี่ยม

ค. วงกลม

ง. รูปทรงอิสระ

2. ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้ตั้งอยู่ที่ไหน

ก. ริมทะเล

ข. ในถ้ำ

ค. สวนสาธารณะ

ง. ทะเลทราย

3. สีของผลงานมีสีอะไร

ก. สีทอง

ข. สีทองแดง

ค. สีเงิน

ง. ไม่มีข้อถูก

4. พื้นผิวของงานประติมากรรมรูปนี้เป็นอย่างไร

ก. ขรุขระ

ข. เรียบมัน

ค. เป็นปุ่ม ๆ

ง. ไม่มีข้อใดถูก

5. ในผลงานประติมากรรมนักเรียนเห็นเส้นอะไรมากที่สุด

ก. เส้นตรงแนวเฉียง

ข. เส้นโค้ง

ค. เส้นตรงแนวตั้ง

ง. เส้นอิสระ

6. ในผลงานประติมากรรมมีรูปทรงอะไร

ก. ทรงกลม สี่เหลี่ยม

ข. สี่เหลี่ยม ทรงกระบอก

ค. สี่เหลี่ยม รูปทรงอิสระ

ง. สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม

7. ในผลงานประติมากรรมวางซ้อนทับกันเป็นรูปอะไร

ก. สามเหลี่ยม

ข. วงกลม

ค. สี่เหลี่ยม

ง. ไม่มีข้อถูก

8. ผลงานประติมากรรมนี้สวยหรือไม่

ก. สวยมาก

ข. สวย

ค. เฉย ๆ

ง. ไม่สวย

9. นักเรียนชอบภาพนี้หรือไม่

ก. ชอบ

ข. ไม่ชอบ

เพราะว่า.....

.....

.....

แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น
โดยวิธีการศิลปะวิจารณ์ตามแนวทางของ ยีน เอ มิทเลอร์ เรื่อง “ความรู้สึกจากสี”
ครั้งที่ 10 จำนวน 1 คาบเรียน เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

ในผลงานศิลปะศิลปินได้ถ่ายทอดความรู้สึกจากการใช้ เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และสี โดยเฉพาะสี สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก บรรยากาศในผลงานได้ดีอีกองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างสรรค์งานศิลปะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สำรวจ ผลงานศิลปะ
2. เพื่อให้นักเรียนระบุชื่อของสีแม่สี และสีที่เห็นจากผลงานศิลปะ และในธรรมชาติ
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกถึงสิ่งที่ได้เห็นและรับรู้
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดสี แสดงอารมณ์ ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมได้

สาระการเรียนรู้

สีสามารถให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน

- สีขาว เป็นสีที่แสดง ความบริสุทธิ์ สะอาด ใหม่ สดใส ร่าเริง
- สีเทา เป็นสีแสดง ความเศร้า เจ็บขรึม แก่ชรา สงบนิ่ง สลดใจ
- สีน้ำตาล เป็นสีที่แสดง ความอบอุ่น แห้งแล้ง น่าเบื่อ
- สีม่วง เป็นสีแสดง เสน่ห์ ความเร้นลับ มีอำนาจ และถ้าสีม่วงเข้ม จะแสดงถึงความโศกเศร้า
- สีเหลือง เป็นสีที่แสดง ความสดใส ร่าเริง เบิกบาน
- สีน้ำเงิน เป็นสีแสดง ความเจ็บขรึม เอาการเอางาน สงบสุข มีสมาธิ ถ้าเป็นสีน้ำเงินเข้ม จะมีแนวโน้มจะโศกเศร้าขาดความเชื่อมั่น
- สีเขียว เป็นสีแสดง ความปกติ มีพลัง มีความสุข
- สีชมพู เป็นสีแสดง ความประณีต มีความหวัง ร่าเริง นุ่มนวล เเบาบาง
- สีแดง เป็นสีที่กระตุ้นเร้าใจ ในอีกแง่ คืออันตราย
- สีฟ้า เป็นที่ให้ความรู้สึกกว้าง สว่าง รู้สึกเย็นสบาย

กิจกรรมการเรียนรู้

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยพูดคุยกับนักเรียนเรื่องความรู้สึก และอารมณ์ นักเรียนเคยรู้สึกโกรธใครบ้างหรือไม่? เมื่อนักเรียนโกรธแล้วจะทำอย่างไร(สามารถถามได้ที่ละคน) แล้วเมื่อโกรธนักเรียนจะนึกถึงอะไร เพราะอะไร เมื่อถามความรู้อันเสร็จแล้วครูก็นำภาพ ของครอบครัว ครอบครัวหนึ่งที่ยืนอยู่ริมทะเล เป็นผลงานของ ปิกัสโซ

ขั้นบรรยาย

ในขั้นนี้ครูต้องคอยชี้แนะเกี่ยวกับการเห็นเรื่องเส้นในผลงาน ให้นักเรียนสังเกต ตัวอย่างคำถามในขั้นนี้

ครู : ในภาพนักเรียนเห็นอะไรบ้าง

นักเรียน: ชาย หญิง และเด็กผู้ชาย (ถามถึงเครื่องแต่งกายของผู้หญิง ผู้ชาย) และเด็กผู้ชาย น้ำทะเล ท้องฟ้า หาดทราย

ครู : สีที่นักเรียนเห็นมีสีอะไรบ้างอยู่ตรงไหนในภาพ เส้นละนักเรียนเห็นเส้นอะไรบ้าง

นักเรียน: สีน้ำเงิน ตรงเสื้อผ้าของผู้ชาย และผู้หญิง (นักเรียนสามารถตอบได้หลายอย่างไปด้วย)

ครู : ถ้าครูนำคนสามคนในภาพออกจะเห็นเส้นอะไรบ้าง

นักเรียน: เห็นเส้นตรงที่เป็นขอบทะเล เส้นหยัก ๆ สีขาวคล้ายคลื่น

ขั้นวิเคราะห์

ในขั้นนี้เป็นขั้นของการเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นจากขั้นบรรยาย คุณภาพของเส้น สี รูปร่าง เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงองค์ประกอบของภาพ โดยใช้เป็นข้อมูลในการตีความ

ครู : สีในภาพส่วนใหญ่เป็นสีอะไร (ถามเรื่องการสร้างบรรยากาศและความเป็นเอกภาพโดยการ ใช้สี /ความกลมกลืน)

นักเรียน: นักเรียนจะตอบว่าสีฟ้า น้ำเงิน

ครู : นักเรียนลองสังเกตสีฟ้า น้ำเงินตรงท้องฟ้าผสมกับสีอะไร มันทำให้รู้สึกเหมือนท้องฟ้าไหม

นักเรียน: สีน้ำเงินผสมกับสีฟ้า ทำให้รู้สึกเหมือนมีเมฆหมอก

ครู : ตรงส่วนล่างพื้นมีสีฟ้าผสมสีอะไรบ้าง มันน่าจะเป็นอะไร

นักเรียน: มีสีฟ้า สีเหลืองผสมกัน ดูคล้ายพื้นทราย

ครู : นักเรียนลองมองตรงด้านหลังที่เป็นสีฟ้า ๆ อยู่และมีริ้วสีขาว ๆ น่าจะเป็นอะไร เพราะอะไร (ถามเรื่องเส้น/จังหวะ)

นักเรียน: ฟองคลื่น หรือคลื่น เพราะมีสีขาวและเป็นริ้ว ๆ

ครู : นักเรียนสังเกตเห็นบ้างไหมว่าตรงไหนมีเส้นตรงบ้าง แล้วเส้นเป็นอย่างไร แล้วทำให้เรารู้สึกว่า
กระโปรงตัวนี้เรียบตรงไปทั้งตัวรีเปล่า เพราะอะไร (ครูสามารถแยกถามทีละคำถาม)

นักเรียน : นักเรียนจะตอบว่าตรงกระโปรงของผู้หญิง เป็นเส้นตรงแนวตั้ง กระโปรงตัวที่ผู้หญิงใส่มีรอย
ยับและรอยจีบของกระโปรง

ครู : ถ้าครูสมมุติว่าไม่มีผู้ชายกับเด็กแล้วมีแค่ผู้หญิงยืนอยู่คนเดียวได้รีเปล่า และถ้าไม่มีผู้หญิง
ยืนอยู่อีกด้วยละ ภาพจะเป็นอย่างไร

นักเรียน : มันจะรู้สึกหนักไปข้างใดข้างหนึ่ง

ขั้นตีความ

เป็นขั้นตอนการค้นหาความหมายจากสิ่งต่าง ๆ ภายในผลงานโดยพิจารณาว่าผลงานศิลปะ
ได้มุ่งสะท้อนให้เกิดความรู้สึกอย่างไร

ครู : ภาพนี้เป็นนักเรียนดูสิว่าสามคนนี้ยืนอยู่ที่ไหน แล้วอากาศแจ่มใสไหมเพราะอะไร

นักเรียน : พวกเขาอยู่ที่ทะเล อากาศไม่แจ่มใส เพราะดูสีหม่น ๆ

ครู : ดูจากลักษณะการยืนของพวกเขาแล้ว พวกเค้ามีความรู้สึกอะไร ร้อน หนาว หรือสบาย ๆ

นักเรียน : หนาว

ครู : นักเรียนคิดว่าครอบครัวนี้มีฐานะอย่างไร เพราะอะไรนักเรียนสังเกตจากตรงไหน

นักเรียน : มีฐานะยากจน สังเกตจากกางเกงเก่า ๆ ซาด ๆ ไม่มีรองเท้าใส่ในหน้าหนาว

ครู : ดูแล้วครอบครัวนี้มีความสุขรีเปล่า เพราะอะไรถึงคิดแบบนั้น (นักเรียนจะตอบว่าเกี่ยวข้องกับ
ของทั้งสามคน) แล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไรบ้าง

นักเรียน : ดูไม่มีความสุข เพราะเขาหนาวและสีหน้าหม่นหมอง เขามีความเศร้าทุกซ์

ครู : สีในภาพนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกอย่างไร

นักเรียน : เศร้า

ขั้นตัดสิน

ครูก็จะถามความรู้สึกว่านักเรียนคิดเห็น หรือมีความรู้สึกอย่างไร

ครู : นักเรียนคิดว่าภาพนี้แสดงให้รู้สึกหนาวและหดหู่หรือเปล่า

นักเรียน : รู้สึกเศร้า และหนาว

ครู : นักเรียนชอบภาพนี้ไหม เพราะอะไร

นักเรียน : ไม่ชอบเพราะมันเศร้า

กิจกรรมปฏิบัติ

หลังจากวิจารณ์ตามขั้นตอนเรียบร้อยแล้ว ครูก็ยกภาพตัวอย่างของ ปิกัสโซ่ เป็นภาพ The Old Guitarist เป็นภาพที่แสดงถึงอารมณ์หดหู่ เศร้าหมองที่เป็นผลงานของปิกัสโซ่ ในช่วง Blue Period นำมาเป็นหัวข้อสนทนาถึงความรู้สึกที่นักเรียนรู้สึกอย่างไร เพราะอะไร ภาพ "The Scream" 1893 ของ เอ็ดเวิร์ด มัทธี เป็นภาพที่แสดงอารมณ์หวาดกลัวจากสีหน้าและบรรยากาศของสี ซึ่งเป็นอีกภาพหนึ่งที่แสดงอารมณ์ได้ดีจากสี และท่าทาง ส่วนภาพสุดท้ายเป็นภาพ ของ เรนัวร์เป็นภาพ "Dance at the Moulin de la Galette" เป็นภาพที่แสดงบรรยากาศ สนุกสนานว่าเรามีความสุข โดยแสดงออกจากสี และท่าทางของคนในภาพ ที่แสดงของแต่ละภาพแตกต่างกัน

The Old Guitarist

The Scream

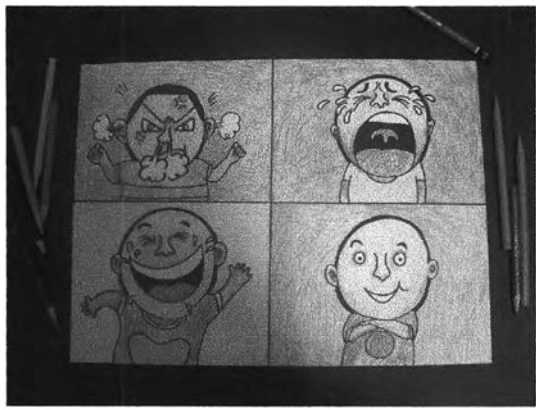
Dance at the Moulin de la Galette

สื่อและวัสดุอุปกรณ์

- ภาพผลงานตัวอย่าง
- สีไม้
- สีเมจิก
- กระดาษวาดเขียน
- เครื่องเขียน
- กระดาษโปสเตอร์สี

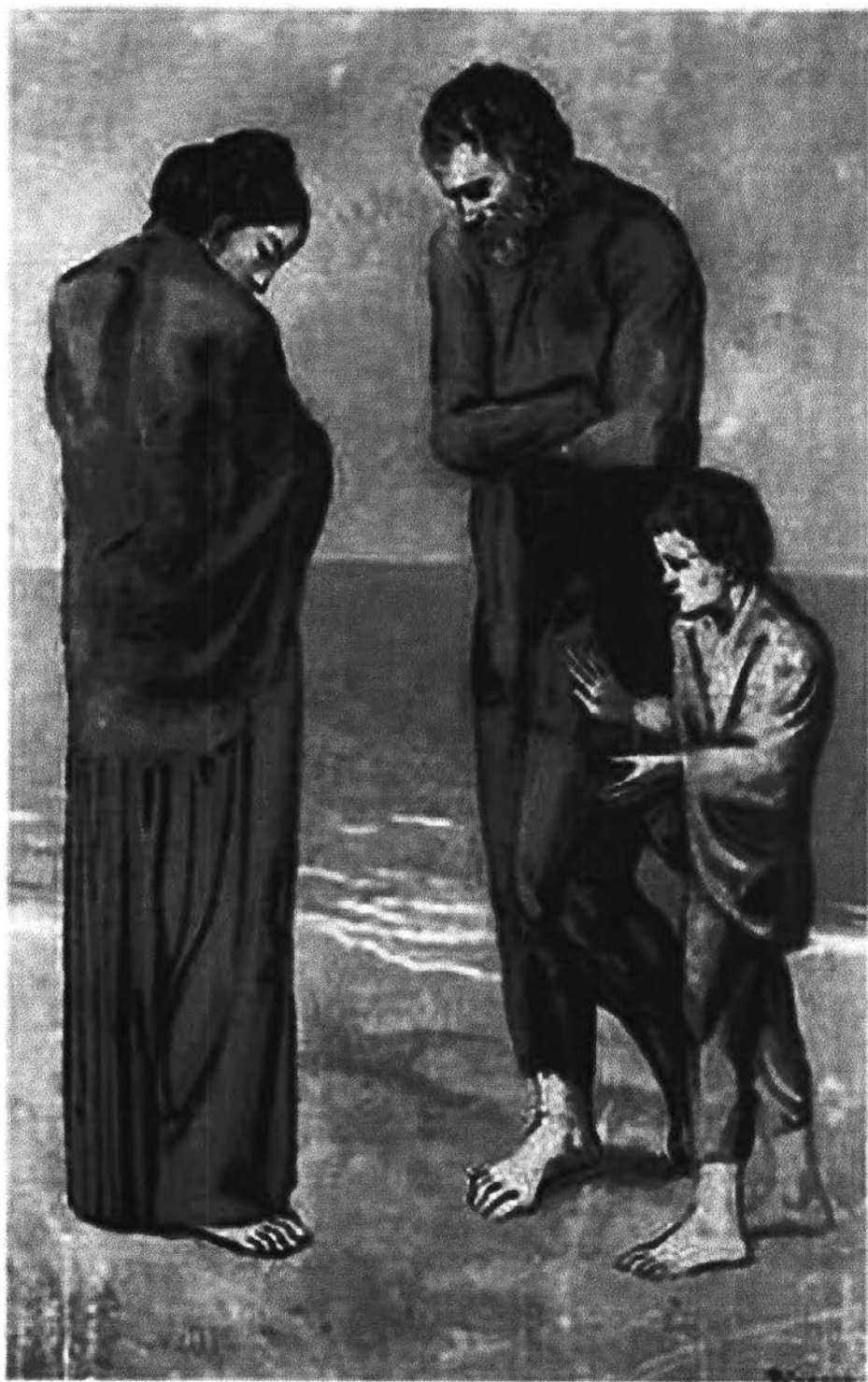
กิจกรรมปฏิบัติ

1. ให้นักเรียนแบ่งกระดาษเป็นสี่ช่องเท่า ๆ กัน ให้วาดหน้าคน 4 อารมณ์ลงในช่องต่าง ๆ ได้แก่ อารมณ์โกรธ เศร้า ดีใจ และสบาย ๆ เฉย ๆ
2. กำหนดสีพื้นหลังของอารมณ์ คือ โกรธ ใช้สีแดง เศร้าใช้สีน้ำเงิน ดีใจใช้สีเหลือง สบาย ๆ ให้ใช้สีเขียว
3. ให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม เมื่อวาดภาพระบายสีเสร็จแล้วให้นำไปติดลงกระดาษโปสเตอร์สีดำ ดังรูป

การประเมินผล

1. พิจารณาจากการที่ผู้เรียนสามารถระบุถึงสีแสดงอารมณ์ และทัศนธาตุอื่น ๆตามที่ตนเองมองเห็น
ในภาพผลงาน
2. พิจารณาจากการที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากการสนทนาโต้ตอบ และการทำแบบ
การรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์
3. พิจารณาผู้เรียนจากการแสดงออกในการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน ส่งงานตรงตามเวลา
4. พิจารณาจากผลงานที่ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ จินตนาการ ถ่ายทอดโดยใช้สีแสดงมา
เป็นผลงานจิตรกรรม

คำชี้แจง แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์

เป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำหลังจากการวิจารณ์ร่วมกันในชั้นเรียนเสร็จแล้ว มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียน การวิจารณ์ผลงานศิลปะตามการรับรู้ของนักเรียนแต่ละคน และเป็นการให้นักเรียนฝึกการใช้สายตาในการมอง การสังเกตผลงานศิลปะ เชื่อมโยงผลงานศิลปะเข้ากับสิ่งรอบตัว โดยที่ครูให้นักเรียนดูภาพผลงานตัวอย่าง และครูอ่านคำถาม และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน

แบบฝึกหัดเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน และข้อที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงการรับรู้เลือกตอบ และเติมคำในข้อสุดท้ายข้อแต่ละชุดแบบฝึกหัดให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อตอบครบทั้งเลือกตอบและเติมคำ ถ้าตอบอย่างใดอย่างหนึ่งให้ 1 คะแนน

เฉลย แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ เรื่อง “ความรู้สึกจากสี”

1. ก.
2. ง.
3. ก.
4. ง.
5. ข.
6. ก.
7. ข.
8. ข.
9. ถูกทุกข้อ (คำถามความรู้สึก)
10. ถูกทุกข้อ

แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ (เรื่อง “ความรู้สึกจากสี”)

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงบนหน้าคำตอบและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ภาพผลงานนี้เป็นภาพ

ก. ครอบครัวยืนอยู่ริมทะเล

ข. ครอบครัวยืนทุ่งหญ้า

ค. ครอบครัวยืนอยู่ทุ่งดอกไม้

ง. ครอบครัวยืนในทะเลทราย

2. ในภาพนักเรียนคิดว่ามีอากาศอย่างไร

ก. อบอุ่น

ข. ร้อน

ค. เย็นสบาย

ง. หนาว

3. ในภาพมีศิลปินใช้สีอะไรมากที่สุด

ก. สีฟ้า

ข. สีเทา

ค. สีน้ำเงิน

ง. สีดำ

4. ในผลงานนี้ไม่มีสีอะไรบ้าง

ก. สีน้ำเงิน

ข. สีเขียว

ค. สีดำ

ง. สีม่วง

5. สีดำบนเสื้อผ้าของครอบครัวในรูปนั้นคืออะไร

ก. ลวดลายของเสื้อผ้า

ข. รอยยับยับของเสื้อผ้า

ค. รอยสกปรกของเสื้อผ้า

ง. รอยขาดของเสื้อผ้า

6. ใบหน้าของคนในครอบครัวนี้มีสีหน้าอย่างไร

ก. ชิดเผือก

ข. มีสีหน้าสดใส

ค. หมองคล้ำ

ง. ตื่นเต้น

7. ครอบครัวในภาพนี้ศิลปินสื่อให้เห็นว่าพวกเขามีฐานะ

ก. ร่ำรวย

ข. ยากจน

ค. ปานกลาง

ง. ไม่มีข้อมูล

8. เมื่อนักเรียนมองภาพนี้แล้วรู้สึก

ก. มีความสุข

ข. เศร้า

ค. สนุกสนาน

ง. เหงา

9. นักเรียนคิดว่าภาพนี้สวยหรือไม่

ก. สวยมาก

ข. สวย

ค. เฉย ๆ

ง. ไม่สวย

10. นักเรียนชอบภาพนี้ชอบภาพหรือไม่

ก. ชอบ

ข. ไม่ชอบ

เพราะว่า.....
.....
.....

แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น
โดยวิธีการศิลปะวิจารณ์ตามแนวทฤษฎีของ ยีน เอ มิทเลอร์ เรื่อง “นุ่มนุ่ม”
ครั้งที่ 11 จำนวน 1 คาบเรียน เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

การรับรู้ถึงพื้นผิวเป็นการรับรู้ทางการสัมผัสมากกว่าการรับรู้ทางการมองเห็นที่สัมผัสได้จริง ในธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมประกอบไปด้วยพื้นผิวที่มีลักษณะความแตกต่างกัน แฉ่ง นิ่ม ขรุขระ เรียบ ลื่น สาก พู นุ่ม ซึ่งทำจากวัสดุที่ต่างกัน มันยังทำให้เรารู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ประสบการณ์ที่สะสมทำให้เรามองเห็นพื้นผิวแล้วสามารถพูดถึงความรู้สึกที่พื้นผิวนั้นจะก่อให้เกิดแก่เราโดยไม่ต้องสัมผัส

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถระบุพื้นผิวนุ่ม ที่เห็น จากผลงานศิลปะ และในธรรมชาติ
2. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการรับรู้โดยใช้สายตาสังเกต สัมผัส ผลงานศิลปะ
3. เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ทักษะ ที่มีต่อผลงานศิลปะ
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดพื้นผิวนุ่มนี้มาเป็นผลงานศิลปะ

สาระการเรียนรู้

พื้นผิวเป็นส่วนประกอบด้านการมองเห็นชนิดหนึ่ง ซึ่งการรับรู้ถึงพื้นผิวเป็นการรับรู้ทางการสัมผัสมากกว่าการรับรู้ทางการมองเห็นที่สัมผัสได้จริง ในธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมประกอบไปด้วยพื้นผิวที่มีลักษณะความแตกต่างกัน แฉ่ง นิ่ม ขรุขระ เรียบ ลื่น สาก พู นุ่ม ซึ่งทำจากวัสดุที่ต่างกัน มันยังทำให้เรารู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ประสบการณ์ที่สะสมทำให้เรามองเห็นพื้นผิวแล้วสามารถพูดถึงความรู้สึกที่พื้นผิวนั้นจะก่อให้เกิดแก่เราโดยไม่ต้องสัมผัส

กิจกรรมการเรียนรู้

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการพูดคุยในเรื่องประสาทสัมผัสทางผิว ว่าเวลาเราจับดินสอ ยางลบ เลื่อยผ้า หรือผม ฯลฯ (ครูสามารถยกตัวอย่างสิ่งของรอบตัวที่เด็กเคยสัมผัสหรือสัมผัสได้จริง) ว่าเมื่อรับจับหรือสัมผัสสิ่งของแตกต่างกันแล้วเกิดความรู้สึกอย่างไร คุณครูชวนนักเรียนคุยถึงการไปเที่ยวสวนสัตว์ ว่านักเรียนเคยไปเที่ยวมาบ้างรีเปลาแล้วไปดูสัตว์อะไรบ้าง ครูก็กล่าวถึงที่จังหวัดเชียงใหม่มีสัตว์ชนิดหนึ่งที่มาจากประเทศจีน หมี่แพนด้า แล้วมันกินอะไรเป็นอาหาร (ครูนำภาพหมี่แพนด้ามาให้ นักเรียนดู) แล้วนักเรียนรู้จักหมี่ชนิดอื่นบ้างรีเปลา (นักเรียนจะตอบกันหลายชนิด ครูมีภาพตัวอย่าง

ของหมีชนิดต่าง ๆ ได้แก่หมีขาว หมีสีน้ำตาล) ครูกล่าวถึงหมีอีกชนิดหนึ่งที่อยู่ในออสเตรเลีย ครูนำรูปหมีโคอาล่ามาให้นักเรียนช่วยกันดู

ชั้นบรรยาย

ในขั้นนี้ครูต้องคอยชี้แนะเกี่ยวกับการเห็นเรื่องเส้นในผลงาน ให้นักเรียนสังเกต ตัวอย่างคำถามในขั้นนี้

ครู : นักเรียนเห็นอะไรในภาพบ้าง

นักเรียน : เห็นหมีโคอาล่า กิ่งไม้ ใบไม้ แสงสีขาวนวล ๆ

ครู : ในภาพนี้มีสีอะไรบ้างนะ นักเรียนช่วยบอกครูน้อย (สามารถเรียกตอบได้ที่ละคน)

นักเรียน : สีเขียวแก่, สีเขียวอ่อน, สีเหลือง, สีขาว, สีดำ, สีน้ำตาล

ครู : ใครเห็นเส้นตรงในภาพนี้บ้าง อยู่ตรงไหนบ้างนะ (ถามทั้งเส้นโค้ง เส้นหยัก ครูสามารถถามได้)

นักเรียน : เห็นเส้นตรง ตรงกิ่งของใบไม้ (เห็นเส้นโค้งอยู่ที่ใบไม้ กิ่งไม้ กิ่งใบไม้ ขนหมี รอยแตกของกิ่งไม้ ที่มีเกาะ, เส้นหยักเป็นเส้นตรงนิ้วมือของหมีโคอาล่า เป็นต้น)

ครู : ใครสังเกตเห็นรูปร่างอะไรบ้าง

นักเรียน : รูปร่างใบไม้, รูปร่างหมีโคอาล่า, รูปร่างคล้ายวงกลมตรงตาหมี

ชั้นวิเคราะห์

ในขั้นนี้เป็นขั้นของการเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นจากชั้นบรรยาย คุณภาพของเส้น สี รูปร่าง รูปทรง เพื่อให้เกิดการรับรู้ถึงองค์ประกอบของภาพ โดยใช้เป็นข้อมูลในการตีความ

ครู : เมื่อนักเรียนมองภาพผ่าน ๆ นักเรียนเห็นอะไรบ้าง (ถามเรื่องการสร้างภาพและการจัดตำแหน่งของภาพ)

นักเรียน : เห็นหมีโคอาล่าก่อนแล้วคอยเห็นใบไม้

ครู : นักเรียนคิดว่าสีส่วนใหญ่ของภาพสีอะไร และส่วนที่น้อยลงมาหละ อยู่ตรงไหนของภาพบ้าง (ถามเรื่องการสร้างเอกภาพ และจุดสนใจ โดยใช้กลุ่มสี)

นักเรียน : สีส่วนใหญ่ของภาพ เป็นสีขาวออกเหลืองอ่อน ๆ และสีน้ำตาลที่มีทั้งเข้มและอ่อน

ครู : นักเรียนสังเกตเห็นไหมว่าใบไม้ตรงส่วนข้างหน้า และเหนือศีรษะ หมีโคอาล่า ต่างกับใบไม้ข้างหลังตัวหมีโคอาล่า(ครูชี้ตรงด้านซ้ายมือที่เป็นสีจาง ๆ ใกล้เคียง ๆ ไม่ชัดเจน) รีเปล่า (ถามการสร้าง ความลดหลั่น และระยะ โดยการใช้สี และรูปร่าง)

นักเรียน : ด้านหลังหมีโคอาล่านั้นมีสีจางกว่าไม่ชัดเจน แต่ด้านหน้ามีเส้นและสีที่ชัดเจน

ครู : นักเรียนสังเกตเห็นเส้นโค้งเฉียงขึ้นจากตอนล่างของภาพรีเปล่า มันคืออะไร (ถามเพื่อให้

นักเรียนเห็นเส้นนำสายตา) และมีอะไรอยู่บนเส้นเจียงนั้น (ถามเรื่องการสร้างจุดสนใจด้วยขนาดที่อยู่เส้นนำสายตา) ส่วนใบไม้ละนักเรียนปลายไปมันเจียงไปในทางเดียวกับกิ่งไม้หรือเปล่า ส่วนใหญ่แล้วมันเจียงไปด้านไหน

นักเรียน : เห็นเส้นโค้งเจียงเป็นกิ่งไม้ไม้ขนาดใหญ่ และมีหมีโคออล่า ใบไม้เจียงลงตรงข้ามกับกิ่งไม้

ครู : ตัวหมีโคออล่ามีเส้นขนเยอะไหม นักเรียนคิดว่าเส้นขนของหมีโคออล่าเท่ากันทุกเส้นไหม เพราะอะไรขนของหมีโคออล่าเป็นเส้นตรงรีเปล่าช่วยบอกครูหน่อย

นักเรียน : ไม่เท่ากัน เพราะว่าตรงตัวมีขนสั้นแต่ตรงหมีขนยาวกว่าและขนของหมีโคออล่าเป็นเส้นโค้งไม่ตรงทีเดียว

ครู : นักเรียนเห็นภาพแล้วอะไรอยู่ใกล้เราที่สุด และอะไรอยู่ไกลที่สุด แล้วหมีโคออล่าอยู่ตรงไหน ใกล้หรือไกล (ถามเรื่องระยะในการสร้างมิติความลึก)

นักเรียน : ใบไม้ที่ห้อยลงมาข้างหน้าหมีโคออล่าอยู่ใกล้เรามากที่สุด แล้วสีจาง ๆ เหมือนใบไม้ด้านซ้ายมือมันใกล้ที่สุด ส่วนเจ้าหมีโคออล่าอยู่ในระหว่างไกลและใกล้

ครู : นักเรียนคิดว่าถ้าเอามือไปจับตัวหมีโคออล่า และไปจับกิ่งไม้ นักเรียนคิดว่าอันไหนนุ่มกว่า เพราะอะไร (ถามเรื่องการสร้างพื้นผิวโดยใช้เส้น สี)

นักเรียน : หมีโคออล่า เพราะมันมีขนเยอะ

ขั้นตีความ

เป็นขั้นตอนการค้นหาคำความหมายจากสิ่งต่าง ๆ ภายในผลงานโดยพิจารณาว่าผลงานศิลปะได้มุ่งสะท้อนให้เกิดความรู้สึกอย่างไร

ครู : นักเรียนคิดว่าหมีตัวนี้อยู่ที่ไหน แล้วเป็นเวลาอะไร เช้า สาย บ่าย เย็น ทำไมนักเรียนคิดว่าเป็นเวลานั้น

นักเรียน : อยู่ที่บนต้นไม้ น่าจะเป็นเวลาบ่ายเพราะมีแสงสว่างจ้า

ครู : ต้นไม้ที่มันอยู่ต้นอะไร นักเรียนเห็นใบไม้แล้วนักเรียนพอจะเดาออกไหม

นักเรียน : ต้นยูคาลิปตัส

ครู : นักเรียนคิดว่าที่ ๆ หมีอยู่ที่ร่มรื่นหรือแห้งแล้ง และปลอดภัยหรือไม่ เพราะอะไร

นักเรียน : ดูแล้วร่มรื่นเพราะมีใบไม้เยอะ น่าจะปลอดภัยเพราะมันอยู่ที่สูง

ขั้นตัดสินใจ

ครูก็จะถามความรู้นักเรียนคิดเห็น หรือมีความรู้สึกอย่างไร

ครู : นักเรียนชอบภาพนี้รึเปล่าเพราะอะไร

นักเรียน : ชอบ เพราะหมีโคออล่าเหมือนจริง

ครู : มีใครไม่ชอบภาพนี้บ้าง (ครูถามให้นักเรียนยกมือ) เพราะอะไร

นักเรียน : ไม่มี

เมื่อสี่ชั้นได้ในการวิจารณ์ได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูกล่าวสรุปในเรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้ ต้นน้ำลำธารเพื่อให้เป็นที่พักพิงของสัตว์ทั้งหลาย และพูดถึงลักษณะผิวและ ขนของสัตว์ต่าง ๆ โดยยกตัวอย่างภาพสัตว์ แมว สุนัข และสัตว์มีขนอื่น ๆ จากนั้นนำเข้าสู่กิจกรรมปฏิบัติและหมีชนิดต่าง ๆ (วันนี้ครูจะให้นักเรียนมาทำสัตว์กันที่มีขนปุยนุ่ม ครูนำตัวอย่างผลงานมาให้นักเรียนดู)

กิจกรรมปฏิบัติ

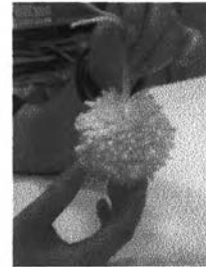
กิจกรรมเป็นกิจกรรมที่เป็นการสร้างสรรค์วัสดุจากไหมพรม และผ้าสำลี มาสร้างเป็นตัวสัตว์ต่าง ๆ ตามใจชอบ จากไหมพรม

สื่อและวัสดุอุปกรณ์

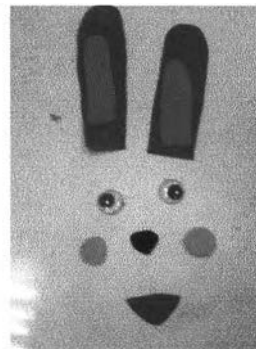
- ภาพผลงานตัวอย่าง
- สมุดออกแบบ
- ไหมพรมหลากสี
- ผ้าสำลีหลากสี
- ตาตุ๊กตา
- กาวUHU
- กรรไกร
- สีไม้

1. ให้นำวงกลมที่ตัดไว้แล้วมาประกบกันแล้วพันไหมพรมให้รอบจนมีความหนาพอประมาณ หลังจากนั้นใช้กรรไกรตัดตรงกลางระหว่างรอยประกบของกระดาษวงกลมทั้งสองแผ่นตัดไหมพรมให้ขาดแล้วนำไหมพรมมามัดตรงกลางมัดให้แน่นก็จะได้ฟูฟู ตัดตกแต่งให้เป็นทรงกลมอย่างสวยงาม

2. วาดแบบชิ้นส่วนประกอบของตัวฟูฟู ตัดออกมา ประกอบดังภาพ

3. ติดส่วนประกอบทั้งหมดลงไปในตัวฟูฟูตามตำแหน่งที่ต้องการก็จะได้ตัวฟูฟูที่น่ารัก

การประเมินผล

1. พิจารณาจากการทำงานที่นักเรียนตอบคำถามภายในห้องเรียน สามารถระบุพื้นผิวนุ่ม และพื้นผิวอื่น ๆ ในผลงานจิตรกรรมที่นำมาเป็นตัวอย่าง
2. พิจารณาจากการทำงานที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากการสนทนาได้ตอบ และการทำแบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์
3. พิจารณาผู้เรียนจากการแสดงออกในการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน ส่งงานตรงตามเวลา
4. พิจารณาจากผลงานที่ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ จินตนาการ ถ่ายทอดพื้นผิว

คำชี้แจง แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์

เป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนทำหลังจากการวิจารณ์ร่วมกันในชั้นเรียนเสร็จแล้ว มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินการรับรู้ทางศิลปะของนักเรียน การวิจารณ์ผลงานศิลปะตามการรับรู้ของนักเรียนแต่ละคน และเป็นการให้นักเรียนฝึกการใช้สายตาในการมอง การสังเกตผลงานศิลปะ เชื่อมโยงผลงานศิลปะเข้ากับสิ่งรอบตัว โดยที่ครูให้นักเรียนดูภาพผลงานตัวอย่าง และครูอ่านคำถาม และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดไปพร้อม ๆ กัน

แบบฝึกหัดเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง เกณฑ์ในการให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน และข้อที่เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการแสดงการรับรู้เลือกตอบ และเติมคำในข้อสุดท้ายข้อแต่ละชุดแบบฝึกหัดให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อตอบครบทั้งเลือกตอบและเติมคำ ถ้าตอบอย่างใดอย่างหนึ่งให้ 1 คะแนน

เฉลย แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ เรื่อง “นุ่ม นุ่ม”

1. ข.
2. ค.
3. ค.
4. ข.
5. ข.
6. ง.
7. ก.
8. ข.
9. ง.
10. ถูกทุกข้อ (คำถามความรู้สึก)

แบบฝึกหัดการรับรู้ทางสายตาโดยเน้นการวิจารณ์ (เรื่อง “นุ่ม นุ่ม”)

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงบนหน้าคำตอบและเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ภาพผลงานนี้เป็นภาพ

ก. หมี่ขาว

ข. หมี่โคล่า

ค. หมี่แพนด้า

ง. หมี่ควาย

2. นักเรียนมองภาพนักเรียนเห็นอะไรเป็นครั้งแรก

ก. ใบไม้

ข. กิ่งไม้

ค. ตัวหมี่

ง. ฟันสีขาวอมครีม

3. ในภาพนี้นักเรียนสีอะไรไม่ปรากฏ

ก. สีน้ำตาล

ข. สีขาว

ค. สีชมพู

ง. สีเขียว

4. ในภาพมีศิลปินใช้สีอะไรมากที่สุด

ก. สีเขียว

ข. สีน้ำตาล

ค. สีเหลือง

ง. สีดำ

5. นักเรียนมองในภาพแล้วไม่เห็นเส้นอะไร

ก. เส้นตรงแนวนอน

ข. เส้นอิสระ

ค. เส้นหยัก

ง. เส้นโค้ง

6. นักเรียนเห็นรูปทรงอะไรบ้าง

ก. สีเหลี่ยม

ข. ทรงกระบอก

ค. ทรงกรวย

ง. รูปทรงในธรรมชาติ

7. ใบไม้หันไปทางทิศเดียวกับกิ่งไม้ใหญ่ที่หมี่เกาะอยู่นั้นหรือไม่

ก. ไปทิศทางเดียวกันกับกิ่งไม้

ข. ซ้ำกันด้านบน

ค. เฉียงลงไปทางขวามือ

ง. เฉียงลงไปตรง ๆ

8. นักเรียนคิดว่าขนมหมี่ประกอบด้วยเส้นอะไรเป็นส่วนใหญ่

ก. เส้นตรงแนวนอน

ข. เส้นหยัก

ค. เส้นตรงแนวตั้ง

ง. เส้นโค้ง

9. นักเรียนคิดว่าหมีมีขนเป็นอย่างไร

ก. ขนนิ่ม

ข. ขนแข็ง

ค. ขนสั้น

ง. ไม่มีข้อถูก

10. นักเรียนคิดว่าภาพนี้สวยหรือไม่

ก. สวยมาก

ข. สวย

ค. เฉย ๆ

ง. ไม่สวย

เพราะว่า.....
.....
.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายวิสูตร โพธิ์เงิน เกิดวันศุกร์ที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2521 จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2543 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2544